DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 19.	Warszawa, dnia 23 listopada 1931 r.	Rok XIII.

TREŚĆ: **Zarządzenia:**

Okólniki:

ZARZĄDZENIA.

131.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 9 lipca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ustalenia listy mieszkań służbowych funkcjonarjuszów państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon *).

Na podstawie § 2 ust. ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych, w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych, lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) ustala się następującą listę mieszkań służbowych:

§ 1.

Do korzystania z mieszkań służbowych w określeniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 540) w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych są uprawnieni:

a) Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów — z mieszkania 5 — 6 pokojowego z kuchnią i przynależnościami o powierzchni do 160 m²;

b) Dyrektor Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów — z mieszkania 4 — 5 pokojowego z kuchnią i przynależnościami o powierzchni do 140 m²;

c) Naczelnik urzędu I klasy, Naczelnik Głównego Składu materjałów pocztowych, Naczelnik Głównego Składu materjałów telegraficznych i telefonicznych, Zastępca Naczelnika urzędu I klasy, Naczelnik urzędu II klasy, Naczelnik Zarządu Technicznego Telegrafów i Telefonów — z mieszkania 3 — 4 pokojowego z kuchnią i przynależnościami o powierzchni do 120 m²;

d) Kierownik Składu materjałów pocztowych, Kierownik Składu materjałów telegraficznych i telefonicznych, Naczelnik urzędu III klasy, Naczelnik urzędu IV klasy, Administrator Gmachu, dyżurny urzędnik techniczny w urzędach I do III klasy włącznie, obowiązany do usuwania zakłóceń w działaniu telegrafu i telefonu, Kierownik garażu, urzędnicy radjotelegraficzni — z mieszkania 2 — 3 pokojowego z kuchnią i przynależnościami o powierzchni do 90 m²;

e) Kierownik urzędu V klasy, Kierownik urzędu VI klasy i Kierownik agencji pocztowej, w wyjątkowych wypadkach, w których pomieszczeń dla urzędów VI klasy i agencyj pocztowych dostarcza państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", Magazynier garażu — z mieszkania 2 pokojowego z kuchnią i przynależnościami o powierzchni do 70 m²;

f) Monter do obsługi urządzeń światła elektrycznego i centralnego ogrzewania budynków pocztowych, dyżurny monter w urzędach od IV do V klasy włącznie, obowiązany do usuwania zakłóceń w działaniu telegrafu i telefonu, szofer, którego stała obecność w danym wypadku zostanie uznana za konieczną, dozorca domowy, wartownik urzędu lub składu pocztowego, niższy funkcjonarjusz pełniący czynności związane z danym gmachem (np. obsługujący dźwig), niżsi funkcjonarjusze urzędów radjotelegraficznych — z mieszkania 1-pokojowego z przynależnościami o powierzchni do 50 m².

§ 2.

Władza, przydzielająca mieszkanie służbowe, określa wielkość mieszkania przy uwzględnieniu stanu rodzinnego danego funkcjonarjusza.

Maksymalne normy wielkości mieszkań służbowych, ustalone w § 1, mogą być przekroczone tylko za zezwoleniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów, w wypadku gdy mieszkanie nie może być podzielone z przyczyn natury technicznej lub gdy zachodzą inne wyjątkowe okoliczności.

§ 3.

Mieszkanie służbowe może być przydzielone, o ile na to zezwalają warunki lokalowe.

Funkcjonarjusz, któremu przydzielono mieszkanie służbowe, obowiązany jest korzystać z tego mieszkania i nie może odmówić przyjęcia tegoż bez przyczyny uznanej za uzasadnioną przez przełożoną Dyrekcję Poczt i Telegrafów względnie Ministerstwo Poczt i Telegrafów o ile chodzi o pracowników podległych bezpośrednio Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

*) (Monitor Polski Nr. 197 z dnia 28.VIII. b. r. poz. 274)

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1931 r. i z tym dniem traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 1 lipca 1925 r. L. 2455/I w sprawie listy mieszkań służbowych (Dz. Urz. Gen. Dyr. Poczt i Telegrafów Nr. 30, poz. 78 z roku 1925).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

Minister Skarbu:

(—) **Jan Piłsudski.**

132.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 10 października 1931 r.

o wprowadzeniu w życie przepisów dla stacyj radjotelegraficznych w służbie ruchomej.

Z dniem 1 lutego 1932 roku wprowadza się w życie „Przepisy dla stacyj radjotelegraficznych w służbie ruchomej" *), objęte tomem 5 działu VI (VI. Tr. 5) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

133.

INSTRUKCJA

w sprawie zabezpieczenia budynków i pomieszczeń pocztowo-telegraficznych od włamania.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1.

Każde pomieszczenie, zawierające przedmioty wartościowe winno być tak zabezpieczone, ażeby dobranie się do jego wnętrza było niemożliwe po zamknięciu lokalu urzędu.

Należy zabezpieczać wszystkie otwory okienne i drzwiowe w chronionej części budynku, oraz wszelkie połączenia z sąsiedniemi częściami budynku.

*) Załącznik zostanie rozesłany oddzielnie Dyrekcjom Poczt i Telegrafów, (I. K. R.), urzędom i agencjom pocztowym do użytku urzędowego.

Zabezpieczeniu podlegają okna podziemia i przyziemia oraz drzwi wejściowe w chronionej części budynku urzędu. Okna I-go piętra mogą być zabezpieczone zależnie od potrzeby i warunków miejscowych. O ile mieszkanie naczelnika (kierownika) urzędu łączy się bezpośrednio z lokalem urzędu, drzwi łączące winny być zabezpieczone.

§ 2.

Odporność zabezpieczeń okien i drzwi przyjmuje się dla wszystkich urzędów jednakową, t. j. obliczoną na niemożność zniszczenia w razie usiłowania włamania.

Dla urzędów I, II i III klasy oraz w miarę potrzeby i dla urzędów pocztowo - telegraficznych klas niższych przewiduje się ponadto zabezpieczenie dodatkowe (kasy ogniotrwałe, skarbce, urządzenia alarmowe i t. p.).

II. ZABEZPIECZENIE OTWORÓW OKIENNYCH.

A. Okratowanie.

§ 3.

Jako zasadę przy okratowaniu, należy przyjąć gęstość kraty, uniemożliwiającą przeciśnięcie głowy ludzkiej między prętami pionowemi. Pręty pionowe winny być wzmocnione prętami lub płaskownikami poziomemi w takich odstępach, aby wygięcie prętów pionowych było niemożliwe.

Ustala się następujące wymiary krat:

a) Pręty pionowe, w przekroju, okrągłe lub kwadratowe, o średnicy 20 mm. Odstęp prętów pionowych od osi do osi — 15 cm.

b) Płaskowniki lub pręty, tworzące umocowanie poziome, o wymiarach 6/45 mm., lub 20/20 mm. w odległości od osi do osi 40 — 50 cm., umieszczone, w miarę możności, w poziomie szczeblin okiennych i ślemienia (kimpfra).

§ 4.

W zależności od typu okien, rozróżnia się kraty:

a) zewnętrzne, umocowane w murze przy oknach letnich i zimowych, otwieranych do środka,

b) osadzone w ościeżnicy (futrynie), przy oknach zwykłych, otwieranych na zewnątrz i do środka,

c) ruchome (żaluzje, kraty systemu „Wos", kraty nożycowe i t. p.).

§ 5.

Przy okratowaniach, wymienionych w § 4 pkt. a), kraty winny być umocowane w murze końcami rozwidlonemi lub odgiętemi, wpuszczonemi na pół cegły na zaprawie cementowej.

Kraty mogą być wysadzone przed lice muru i odpowiednio wygięte, lub też, zależnie od grubości ściany, osadzone w węgarkach.

Przy kratach wysadzanych przed lice muru odległość między ścianą, a pierwszym prętem pionowym winna wynosić najwyżej 7 — 8 cm.

Szczegóły umocowania wskazują załączone rysunki (Nr. Nr. 1, 2).

§ 6.

Przy okratowaniach osadzonych w ościeżnicy (§ 4 pkt. b), pręty pionowe winny być wpuszczone jednym końcem w ościeżnice (futrynę) na całą jej grubość, natomiast w drugim końcu winny być odgięte i przybite gwoździem nacinanym lub umocowane wkrętką (śrubą), której owalna główka winna być ścięta lub spiłowana.

Płaskowniki winny być zagięte i przymocowane do ościeżnicy gwoździami nacinanemi lub śrubami, jak podano wyżej.

Szczegóły umocowania wskazują rysunki (Nr. Nr. 3, 4, 5, 6).

Przy zakładaniu nowych ościeżnic pręty pionowe winny być przepuszczone na wylot, przyczem płaskowniki winny być spawane z prętami pionowemi.

W budynkach wynajętych, gdzie chodzi o uniknięcie zniszczenia ościeżnic, mogą być stosowane gotowe kraty w ramie z płaskowników 6/45 mm., przymocowane gwoździami nacinanemi lub śrubami (jak ust. pierwszy). Poprzeczki mogą być wykonane z prętów lub utworzone przez odpowiednie odgięcie ram i ściągnięcie nitami, jak wskazuje rysunek (Nr. Nr. 7 i 8).

§ 7.

Okratowania ruchome (§ 4 pkt. c) nie są zalecane.

Jeżeli istnieją w budynkach wynajmowanych, Dyrekcja Poczt i Telegrafów, winna zbadać ich stan i wytrzymałość oraz zarządzić, w razie potrzeby, wykonanie okratowania dodatkowego.

B. Okiennice.

§ 8.

Rozróżnia się okiennice:

a) zewnętrzne pełne,

b) wewnętrzne składane, drewniane lub żelazne.

Okiennice zewnętrzne pełne winny być wykonane z drzewa o grubości 36 mm., szpungowe lub płycinowe, zamykane na sztabę i trzpień przepuszczony przez ościeżnicę. Zawiasy pasowe lub wpuszczane, 2 lub 3 pary, zależnie od wysokości okna. Zabezpieczenie okiennicami zewnętrznemi w budynkach własnych nie jest zalecane, jako mniej pewne. O ile budynek wynajmowany na cele pocztowo- telegraficzne posiada okiennice zewnętrzne, Dyrekcja Poczt i Telegrafów winna ustalić, czy dodatkowe zastosowanie innego rodzaju zabezpieczenia jest konieczne.

Okiennice wewnętrzne winny być wykonane z drzewa o grubości 24 mm. i obite blachą 1 do 1½ mm. od wewnętrz. Zawiasy przegubowe (szarnirowe), 2 lub 3 pary, zależnie od wysokości okna. Od wewnątrz sztaby 6/50 — 10/50 mm., zależnie od szerokości okna, w ilości 1 lub 2, zależnie od wysokości okna. Okiennice winny mieć zasuwy górną i dolną. Okiennice wewnętrzne składane mogą być wykonane z żelaza o grubości 3 — 4 mm.

Stosowanie okiennic dozwala się tam, gdzie okratowanie jest trudne lub niemożliwe.

III. ZABEZPIECZENIE DRZWI.

§ 9.

Rozróżnia się następujące typy zabezpieczenia drzwi:

a) obicie blachą drzwi drewnianych,

b) drzwi żelazne,

c) zamknięcia ruchome (kraty nożycowe, żaluzje, kraty typu „Wos" i t. p.),

d) drzwi zbrojone (skarbcowe) specjalnej konstrukcji (patentowane).

Do obicia drzwi drewnianych (pkt. a) używa się blachy żelaznej 2 mm., grub., założonej po stronie wewnętrznej zabezpieczanego pomieszczenia. Blacha ta winna być wzmocniona zapomocą płaskowników, umocowanych śrubami w ten sposób, że śruby nie przechodzą nawskroś przez drzewo. Drzwi płycinowe należy, przed obiciem blachą, jednostronnie wyrównać dyktą i listwami. Zawiasy muszą być silne, obliczone na ciężar drzwi, wpuszczane lub pasowe. Szta-

ba z żelaza 6/50 do 10/50 mm., powinna zamykać, o ile możności, otwór klucza. Przy bardzo wysokich drzwiach stosuje się 2 lub 3 sztaby.

Drzwi żelazne (pkt. b) winny mieć 3 — 4 mm. grubości i być wzmocnione zapomocą płaskowników, przymocowanych nitami lub śrubami, przyczem nakrętki śrub winny być od środka pomieszczeń. Sztaba ma odpowiadać warunkom, wyszczególnionym w ustępie drugim niniejszego paragrafu.

Przy drzwiach zabezpieczonych stosować należy tylko zamki udoskonalone systemu Wertheim, Yale i t. p. Kłódki winny być z klubkami stalowemi.

Użycie zamknięć ruchomych jak np. krat typu „Wos", krat nożycowych, żaluzyj i t. p. (pkt. c) dozwala się tam, gdzie chodzi o oddzielenie części lokalu urzędu w godzinach pozaurzędowych.

Drzwi zbrojne patentowane systemu „Fortis", „Bernard Polski" i t. p. (pkt. d) mogą być stosowane przy zabezpieczeniu skarbców. Należy jednak mieć na uwadze, aby ściany, sufit i podłoga tych pomieszczeń były niemniej mocno zabezpieczone.

IV. ELEKTRYCZNE INSTALACJE ZABEZPIECZAJĄCE.

§ 10.

Rozróżnia się następujące rodzaje elektrycznych instalacyj zabezpieczających:

a) zabezpieczenia dzienne (alarmowe),

b) zabezpieczenia specjalne nocne kas, skarbców i t. p.,

c) zabezpieczenie akustyczno - elektryczne,

d) zabezpieczenia taboru ruchomego,

e) zegary kontrolne,

f) zabezpieczenia sygnalizacyjne prostszego wykonania (dzwonki alarmowe, sygnalizacja świetlna i t. p.),

g) bezpośrednie połączenia telefoniczne.

§ 11.

Zabezpieczenia dzienne, alarmowe (§ 10 pkt. a) polegają na umieszczeniu baterji centralnej oraz odpowiednio rozmieszczonych przycisków alarmowych nożnych lub ręcznych i szeregu syren lub dzwonków.

§ 12.

Zabezpieczenia nocne kas i skarbców (§ 10 pkt. b) osiąga się:

1. Zapomocą płyt ochronnych o podwójnych ściankach (stalowej i bakelitowej), zawierających wewnątrz przewody. Płyty te zakłada się na drzwiach kasowych lub ścianach (te ostatnie można zabezpieczyć również siatką miedzianą). Kilkakrotne uderzenie, próby rozcięcia lub nagrzewania płyt wywołują alarm (dzwonki, syreny wewnętrzne lub zewnętrzne i t. p.). Zakładanie tego rodzaju urządzeń, ze względu na ich koszt, może mieć miejsce jedynie w urzędach zbiorczych, w Głównym Składzie materjałów pocztowych, w Głównym Składzie materjałów telegraficznych i telefonicznych, w Składach materjałów pocztowych oraz w Składach materjałów telegraficznych i telefonicznych.

2. Zapomocą skrzyneczki kontaktowej, zawieszanej na kasach w godzinach pozaurzędowych na trzpieniu wmontowanym w drzwi kasowe. Próba zdjęcia skrzynki, poruszania jej, zamrożenia skroplonem powietrzem, przecięcia kabla i t. p. powoduje natychmiastowy alarm.

§ 13.

Zabezpieczające urządzenia akustyczno-elektryczne (§ 10 pkt. c) polegają na zastosowaniu w pomieszczeniach zamkniętych czułych mikrofonów, które połączone są z miejscem podsłuchu (dyżurny urzędnik, naczelnik urzędu, posterunek policji i t. p.).

§ 14.

Punktem centralnym dla urządzeń, wymienionych w §§ 11, 12 i 13 jest szafka centralna, zawierająca cały układ połączeń.

Szafka ta winna się znajdować w miejscu stałego urzędowania lub innem, odpowiednio dobranem pomieszczeniu.

Urządzenia wskazane w ust. pierwszym mogą być stosowane tylko na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 15.

Przy zabezpieczeniu taboru ruchomego (wozów pocztowych), prąd elektryczny, otrzymywany z suchej baterji 4 — 8 volt, a włączany zapomocą przycisków lub w razie próby otwarcia, czy uszkodzenia drzwi, wywołuje alarm syreny, słyszanej na znaczne odległości.

§ 16.

Niezależnie od wymienionych w poprzednich paragrafach technicznych urządzeń zabezpieczających, może Dyrekcja Poczt i Telegrafów zaprowadzać, dla ochrony lokali urzędów (Składów), zależnie od miejscowych warunków, warty nocne — lub też dyżury niższych funkcjo-

narjuszów stosownie do obowiązujących przepisów (Dz. Urz. M. P. i T. z r. 1928 Nr. 4, poz. 18, Nr. 6, poz. 26 i Nr. 7, poz. 31).

Dla kontroli służby wartowniczej, stosuje się t. zw. zegary kontrolne, zwykłe i systemu ulepszonego. Jako ulepszony system zegarów kontrolnych należy uważać połączenie ich ze stacją centralną, która rejestruje wszystkie obchody wartowników lub alarmuje w razie opóźnienia się wartownika w jego czynnościach.

Stosowanie zwykłych zegarów kontrolnych pozostawia się uznaniu Dyrekcyj Poczt i Telegrafów, decyzja zaś co do stosowania centralizacji tej kontroli należy do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 17.

W budynkach, które znajdują się w korzystniejszych warunkach bezpieczeństwa, mogą być stosowane zamiast zabezpieczeń, wymienionych w §§ 11, 12 i 13 według uznania Dyrekcji Poczt i Telegrafów — dzwonki alarmowe, sygnalizacyjne i t. p. (§ 10 pkt. f.).

Tego rodzaju zabezpieczenia mogą być wykonane sposobem gospodarczym przez personel urzędu pocztowo-telegraficznego.

§ 18.

Niezależnie od zastosowania wyżej opisanych urządzeń zabezpieczających, należy, w miarę możności, zapewnić urzędom pocztowo-telegraficznym, posiadającym instalację telefoniczną, natychmiastowe i w każdym czasie połączenie telefoniczne bezpośrednie lub pośrednie z posterunkiem policji państwowej.

V. ZABEZPIECZENIE URZĘDÓW POCZTOWO-TELEGRAFICZNYCH MIESZCZĄCYCH SIĘ W BUDYNKACH LUB LOKALACH WYNAJĘTYCH.

§ 19.

W budynkach lub lokalach wynajętych dla celów pocztowo-telegraficznych, należy zabezpieczać tylko część budynku, zajętą przez urząd pocztowo-telegraficzny z równoczesnem wewnętrznem oddzieleniem tej części budynku we wszystkich kondygnacjach od pozostałej.

O ile w budynku prywatnym, który ma być wynajęty dla celów pocztowo-telegraficznych, zachodzi konieczność wykonania zabezpieczeń, należy dążyć, aby zabezpieczenia te były wykonane kosztem Zarządu Pocztowego. W tym razie urządzenia zabezpieczające stanowią własność Zarządu Pocztowego (co należy przewidzieć w umowie najmu) i winny być wciągnięte do inwentarza.

Po wygaśnięciu umowy najmu albo zabiera się wszelkie wykonane kosztem Zarządu Pocztowego urządzenia zabezpieczające, doprowadzając budynek do pierwotnego stanu, albo też, pozostawia się je, po skreśleniu z inwentarza, właścicielowi nieruchomości, o ile wydatki, związane z doprowadzeniem budynku do stanu pierwotnego, miałyby przewyższać wartość urządzeń zabezpieczających.

§ 20.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. 3670/5, z dnia 2 listopada 1931 r.

(Rysunki techniczne na str. 451)

134.

Stopień wykształcenia kandydatów do wykonawczej służby pocztowo-telegraficznej.

Do czasu zasadniczego uregulowania warunków przyjmowania kandydatów do służby w państwowem przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", na praktykantów w wykonawczej służbie pocztowo-telegraficznej mogą być przyjmowane osoby o wykształceniu najmniej w zakresie ukończonych 6 klas szkoły średniej. Pierwszeństwo przyjęcia do służby mają jednak osoby z ukończoną szkołą średnią ogólno-kształcącą.

Zwolnień od ustalonego niniejszem zarządzeniem poziomu wykształcenia Ministerstwo Poczt i Telegrafów w zasadzie udzielać nie będzie.

Nr. 8370/1 z dnia 22 października 1931 r.

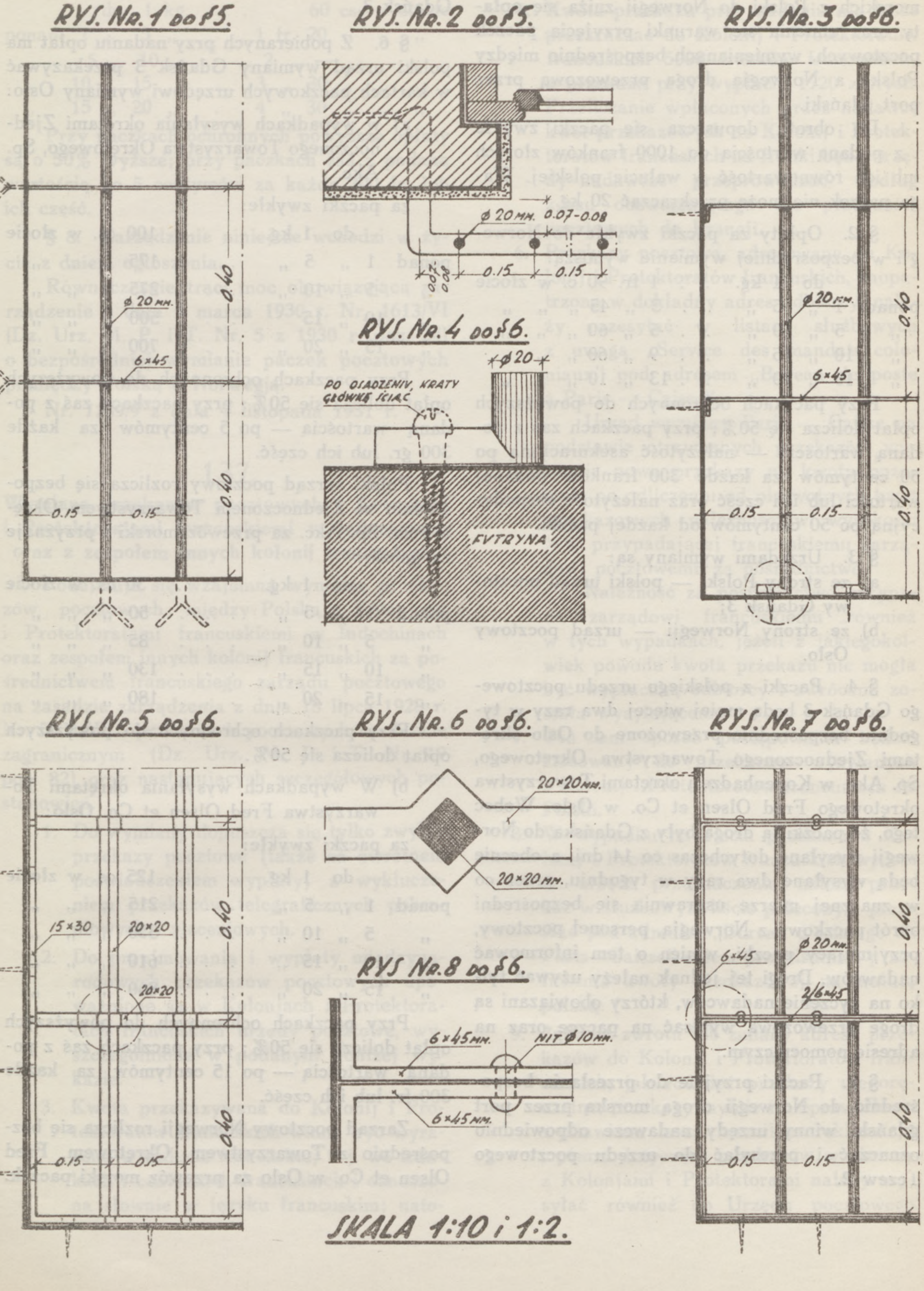
135.

Pobieranie dopłat przy dosyłaniu miejscowych listów i kartek pocztowych.

Listy i kartki pocztowe, opłacone według taryfy dla korespondencji miejscowej, w wypadku dosyłania do nowego miejsca przeznaczenia, do którego normalnie listy i kartki pocztowe powinny być opłacone według taryfy dla korespondencji zamiejscowej, należy obciążać dopłatą w wysokości pojedyńczej brakującej opłaty, jeżeli listy lub kartki pocztowe były opłacone należycie według taryfy dla miejscowej korespondencji.

Nr. 3554/8 z dnia 12 października 1931 r.

TYPY OKRATOWAŃ OKIENNYCH

SKALA 1:10 i 1:2.

136.

Bezpośrednia wymiana paczek pocztowych między Polską a Norwegją.

§ 1. W związku z pomnożeniem połączeń morskich z Polski do Norwegji zniża się opłaty oraz zmienia się warunki przyjęcia paczek pocztowych, wymienianych bezpośrednio między Polską a Norwegją drogą przewozową przez port gdański.

Do obrotu dopuszcza się paczki zwykłe i z podaną wartością do 1000 franków złotych lub ich równowartość w walucie polskiej. Waga paczek nie może przekraczać 20 kg.

§ 2. Opłaty za paczki zwykłe do Norwegji w bezpośredniej wymianie wynoszą:

	do	1 kg.	. . .	1 fr.	90 c.	w złocie
ponad	1 „	5 „	. . .	3 „	45 „	„ „
„	5 „	10 „	. . .	5 „	60 „	„ „
„	10 „	15 „	. . .	9 „	60 „	„ „
„	15 „	20 „	. . .	13 „	10 „	„ „

Przy paczkach ochronnych do powyższych opłat dolicza się 50%; przy paczkach zaś z podaną wartością — należytość asekuracyjną po 50 centymów za każde 300 franków podanej wartości lub ich część oraz należytość ekspedycyjną po 50 centymów od każdej paczki.

§ 3. Urzędami wymiany są:

a) ze strony Polski — polski urząd pocztowy Gdańsk 3;

b) ze strony Norwegji — urząd pocztowy Oslo.

§ 4. Paczki z polskiego urzędu pocztowego Gdańsk 3 będą mniej więcej dwa razy w tygodniu bezpośrednio przewożone do Oslo okrętami Zjednoczonego Towarzystwa Okrętowego, Sp. Akc. w Kopenhadze i okrętami Towarzystwa okrętowego Fred Olsen et Co. w Oslo. Wobec tego, że paczki tą drogą były z Gdańska do Norwegji wysyłane dotychczas co 14 dni, a obecnie będą wysyłane dwa razy w tygodniu, przez co w znacznej mierze usprawnia się bezpośredni obrót paczkowy z Norwegją, personel pocztowy, przyjmujący paczki, winien o tem informować nadawców. Drogi tej jednak należy używać tylko na życzenie nadawców, którzy obowiązani są drogę przewozową wypisać na paczce oraz na adresie pomocniczym.

§ 5. Paczki przyjęte do przesłania bezpośrednio do Norwegji drogą morską przez port gdański winny urzędy nadawcze odpowiednio oznaczać i przesyłać do urzędu pocztowego Tczew 2.

W powyższych wypadkach rewizję celną paczek do Norwegji, z wyjątkiem paczek nadawanych w Warszawie, ma dokonywać urząd pocztowo - celny Tczew 2 i po rewizji celnej paczki przesyłać do polskiego urzędu wymiany Gdańsk 3.

§ 6. Z pobieranych przy nadaniu opłat ma polski urząd wymiany Gdańsk 3 przekazywać w kartach paczkowych urzędowi wymiany Oslo:

a) w wypadkach wysyłania okrętami Zjednoczonego Towarzystwa Okrętowego, Sp. Akc.

za paczki zwykłe:

	do	1 kg.	. . .	100 cs.	w złocie
ponad	1 „	5 „	. . .	175 „	„ „
„	5 „	10 „	. . .	275 „	„ „
„	10 „	15	. . .	500 „	„ „
„	15 „	20 „	. . .	700 „	„ „

Przy paczkach ochronnych do powyższych opłat dolicza się 50%; przy paczkach zaś z podaną wartością — po 5 centymów za każde 300 gr. lub ich część.

Polski zarząd pocztowy rozlicza się bezpośrednio ze Zjednoczonem Towarzystwem Okrętowem, Sp. Akc. za przewóz morski i przyznaje za paczki:

	do	1 kg.	. . .	30 cs.	w złocie
ponad	1 „	5 „	. . .	50 „	„ „
„	5 „	10 „	. . .	85 „	„ „
„	10 „	15 „	. . .	130 „	„ „
„	15 „	20 „	. . .	180 „	„ „

Przy paczkach ochronnych do powyższych opłat dolicza się 50%.

b) W wypadkach wysyłania okrętami Towarzystwa Fred Olsen et Co. Oslo:

za paczki zwykłe:

	do	1 kg.	. . .	125 cs.	w złocie
ponad	1 „	5 „	. . .	215 „	„ „
„	5 „	10 „	. . .	350 „	„ „
„	10 „	15 „	. . .	610 „	„ „
„	15 „	20 „	. . .	860 „	„ „

Przy paczkach ochronnych do powyższych opłat dolicza się 50%; przy paczkach zaś z podaną wartością — po 15 centymów za każde 300 fr. lub ich część.

Zarząd pocztowy Norwegji rozlicza się bezpośrednio z Towarzystwem Okrętowem Fred Olsen et Co. w Oslo za przewóz morski paczek.

§ 7. Za paczki zwykłe przeznaczone do Polski ma urząd wymiany Oslo przekazywać w kartach paczkowych urzędowi wymiany Gdańsk 3:

	do	1 kg.	. .		60 cs.	w złocie
ponad	1 „	5 „	. .	1 fr.	20 „	„ „
„	5 „	10 „	. .	2 „	— „	„ „
„	10 „	15 „	. .	3 „	30 „	„ „
„	15 „	20 „	. .	4 „	30 „	„ „

Przy paczkach ochronnych powyższe opłaty są o 50% wyższe; przy paczkach zaś z podaną wartością po 5 centymów za każde 300 fr. lub ich część.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 4 marca 1930 r. Nr. 1613/VI (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1930 r. poz. 24) o bezpośredniej wymianie paczek pocztowych pomiędzy Polską a Norwegją.

Nr. 7139/9 z dnia 4 listopada 1931 r.

137.

Wymiana przekazów pocztowych z Kolonjami i Protektoratami francuskiemi w Indochinach oraz z zespołem innych kolonij francuskich.

Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Kolonjami i Protektoratami francuskiemi w Indochinach oraz zespołem innych kolonij francuskich za pośrednictwem francuskiego zarządu pocztowego na zasadzie zarządzenia z dnia 18 lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 poz. 82) oraz następujących szczegółowych postanowień.

1. Do wymiany dopuszcza się tylko zwykłe przekazy pocztowe (także za zwrotnem poświadczeniem wypłaty) z wykluczeniem przekazów telegraficznych pobraniowych i zleceniowych.
2. Do przyjmowania i wypłaty międzynarodowych przekazów pocztowych upoważnione są w Kolonjach i Protektoratach francuskich urzędy pocztowe, wyszczególnione w podanym poniżej wykazie.
3. Kwota przekazywana do Kolonij i Protektoratów francuskich winna być wyrażona w walucie francuskiej t. j. we frankach i centymach francuskich i oznaczona słownie w języku francuskim; natomiast przekazy nadchodzące do Polski będą opiewać na złote i grosze.

   Na odcinkach przekazów nie wolno umieszczać prywatnej korespondencji.
4. Kwota przekazu przy nadaniu nie może przekraczać do Kolonij i Protektoratów francuskich 5000 franków francuskich, a przekazu przy wypłacie 1720 złotych.
5. Przeliczanie wpłaconych przez nadawcę kwot przekazowych do Kolonij i Protektoratów francuskich na franki będą urzędy nadawcze przeprowadzać według kursu obowiązującego dla przekazów pocztowych do Francji.
6. Przekazy pocztowe, adresowane do Kolonij i Protektoratów francuskich, zaopatrzone w dokładny adres odbiorcy, należy przesyłać w listach służbowych z uwagą „Service des mandats coloniaux" pod adresem „Bureau de poste à Paris — Caisse".

   Urząd wymiany Paris — Caisse na podstawie otrzymanych przekazów wystawia nowe przekazy na kwoty pozostałe po odliczeniu od pierwotnych kwot przekazowych należności w wysokości ¼% przypadającej francuskiemu zarządowi pocztowemu za pośrednictwo.

   Należność za pośrednictwo przypada zarządowi francuskiemu również w tych wypadkach, jeżeli z jakiegokolwiek powodu kwota przekazu nie mogła być wypłaconą odbiorcy i zwrócona została wysyłającemu.
7. Ten sam sposób postępowania będzie stosowany do przekazów wysyłanych z Kolonij i Protektoratów francuskich do Polski.
8. W wypadku nadejścia przekazu z Kolonij i Protektoratów francuskich wprost do urzędu przeznaczenia, należy przekaz w służbowym liście poleconym przesłać pod adresem „Bureau d'échange de Paris—Caisse" celem przepisania i przeliczenia kwoty przekazowej na walutę polską.
9. Żądania zwrotu lub zmiany adresu przekazów do Kolonij i Protektoratów francuskich, jak również przekazy niedoręczalne, przekazy mylnie i nieprawidłowo wystawione oraz wszelkie reklamacje i pisma dotyczące przekazów w obrocie z Kolonjami i Protektorami należy wysyłać również do Urzędu pocztowego

w Paryżu pod adresem, wskazanym wyżej pod 6.

10 Opłaty od przekazów pocztowych do Kolonij i Protektoratów francuskich należy pobierać według taryfy, obowiązującej dla przekazów w obrocie zagranicznym (tabela I).

11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 6901/9 z dnia 7 listopada 1931 r.

W Y K A Z

Kolonij i Protektoratów francuskich z wyszczególnieniem urzędów pocztowych upoważnionych do przyjmowania i wypłaty międzynarodowych przekazów pocztowych.

1		2	
I. W AFRYCE.		Eséka	Moloundou
1. Dahomej.		Garoua	N'Gaoundéré
Abomey	Grand - Popo	Kribi	N'Kong Samba
Abomey - Calavi	Kandi	Lolodorf	Nyombé
Allada	Kouandé	Lomié	Yabassi
Athiémé	Natitingou	Maroua	Yaoundé
Bassila	Ouidah	M'Balmayo	Yokadouma
Bimbéréké	Parakou	M'Banga	
Bohicon	Pobé		
Bopa	Porto - Novo	**5. Kongo francuskie.**	
Cotonou	Savalou	Berberati	M'Boulou
Dassa - Zoumé	Savé	Brazaville	Mindouli
Djougou	Zagnanada	Brazaville - Plaine	Mongoumba
2. Gabun.		Fort Rousset	Ouesso
Lambarène	Port - Gentil	Impfondo	Pointe - Noire
Libreville		Loudina	
3. Gwinea francuska.		**6. Madagaskar.**	
		Z przynależnemi terytorjami.	
Beyla	Kissidougou	Ambalavao	Besalampy
Bissikrima	Koumbia	Ambanja	Betafo
Boffa	Kouroussa	Ambato - Boéni	Betioky - Sud
Boké	Labé	Ambatolampy	Betroka
Conakry	Macenta	Ambatondrazaka	Betsiaka
Dabola	Mali	Ambilobe	Boanamary
Dinguiraye	Mamou	Ambohimahasoa	Brickaville
Ditinn	N'Zéréckoré	Ambositra	Diégo - Suarez
Faranah	Pita	Ambovombe	Farafangana
Forécariah	Siguiri	Ampanihy - Ouest	Fénérive - Est
Guéckédou	Télimélé	Analalava	Fianarantsoa
Kankan	Youkounkoun	Andevorante	Fort - Dauphin
Kindia		Andriba	Ifanadiana
4. Kamerun.		Anivorano	Ihosy
(strefa francuska)		Ankazobe - Centre	Ivohibe
Abong - M'Bang	Douala	Antalaha	Joffreville
Ayos	Doumé	Antsirabe	Maevatanana
Bafia	Dschang	Antsohihy	Mahanoro
Bafoussam	Ebolova	Belo - sur - Tsiribihina	Maintirano
Batouri	Edea	Benenitra	Majunga

1		2	
Manakara - Sud	Soanierana	Cilaos	St - Benoit
Mananara	Tamatave	Entre - Deux	Ste - Clotilde
Mananjary	Soavinandriana	Etang - Salé	St - Denis
Mandritsara	Tananarive - Colbert	Grands - Bois	St - Gilles - les - Bains
Manja	Tananarive - Fiadanana	Guillaume	St. - Giles - l. - Hauts
Manjakandriana	Tananarive - Galliéni	Holl - Bourg	St - Joseph
Maroantsetra	Tananarive - Laborde	Lianes	St - Leu
Marovoay	Tananarive - Tsaralalana	Petite - Ile - St. Pierre	St - Louis
Miandrivazo	Tongobory	Piton - St. Leu	Ste - Marie
Miarinarivo	Tsaratanana	Piton - Ste - Rose	St - Paul
Morafenobe	Tsihombe	Plaine des Cafres	St - Philippe
Moramanga	Tsivory	Plaine des Palmistes	St - Pierre
Morombe	Tuléar	Pointe des Galets	Ste - Rose
Morondava	Vaingaindrano	Port	Ste - Susanne
Nossy - Bé	Vatomandry	Possession	Salazie
Nosy - Varika	Vohémar	Ravine des Cabris	Saline
Port - Bergé	Vohipeno	Rivière	Tampon
Sahasinaka	Dzaoudzi	St - André	Trois - Bassins
Sainte - Marie	Fomboni	Ste - Anne	Vincendo
Sakaramy	Moroni		
Sambava	Mutsamudu		
Soalala			

7. Mauretanja.

Aleg	M'Bout
Atar	Mederdra
Boghé	Moudjeria
Boutilimit	Nouakchott
Chinguetti	Port - Etienne
Kaédi	Rosso
Kiffa	Tidjikja

8. Niger.

Agadez	Maine - Soroa
Bilma	Maradi
Birmikonni	N'Guigmi
Dogondoutchi	Niamey
Dosso	Say
Gaya	Tahoua
Gouré	Tessaoua
Madaoua	Tillabéry
Magaria	Zinder

9. Oubangui --Chari.

Bambari	Fort - Archambault
Bangassou	Fort - Sibut
Bangui	Mobaye

10. Reunion.

Avirons	Brulé
Bois - de - Néfles	Cambuston
Bras - Panon	Chaloupe

11. Senegal.

Bakel	Khombole
Bambey	Koungheul
Bignona	Kolda
Birkelane	Linguère
Cascas	Louga
Dagana	Marsassoum
Dakar	Matam
Dakar - Médina	M'Bour
Dakar - Succursale	N Dande
Diouloulou	N'Gaye - Mékhé
Diourbel	Pire - Gourèye
Fatick	Podor
Foundiougne	Rufisque
Gorée	St - Louis
Gossas	Sakal
Goumbo - Gueoul	Saldé
Guinguinéo	Sédhiou
Joal	Sokone
Kaffrine	Tambacounda
Kaolack	Thiès
Kébémer	Tiaroye
Kédougou	Tivaouane
Kelle	Ziguinchor

12. Sudan francuski.

Ansongo	Bourem
Bafoulabé	Diré
Bamako	Douentza
Bandiagara	Gao
Bougouni	Goundam

1		2	
Kati	Nara	**II. W AMERYCE.**	
Kayes	Néma	**1. Gujana francuska.**	
Kita	Niafunké	Cayenne	St.-Jean
Korientzé	Nioro	Kourou	St.-Laurent-du-Maron
Koulikoro	San	Mana	Salut
Koulouba	Satadougou	Régina	Sinnamary
Koutiala	Ségou	St.-Georges	
Macina	Sikasso	**2. Guadelupa.**	
Markala	Tombouctou	(z przynależnemi terytorjami)	
Mopti	Toukoto	Abymes	Pointe-Noire
Mourdiah		Basse-Terre	Port-Louis
13. Somali francuskie.		Capesterre	Sainte-Anne
Djibouti		Désirade	St.-Barthélemy
14. Togo (urzędy francuskie).		Gourbeyre	St.-Claude
Anécho	Palime	Grand-Bourg	St.-François
Atakpamé	Sansanne -Mango	Lamentin	St.-Martin
Bassari	Sokodé	Mornè à-l'Eau	Sainte-Marie
Lomé		Petit Bourg	Terre-de-Haut
15. Tchad.		Pigeon	Trois-Rivières
Abéché	Fort - Lamy	Pointre-à-Pitre	
Ati	Mao	**3. Martynika.**	
16. Wolta (Wysoka).		Ajoupa Bouillon	Morne-des-Esses
Banfora	Kaya	Anses-d'Arlets	Morne-Rouge
Batié	Koudougou	Basse-Pointe	Morne-Vert
Bobo - Dioulasso	Leo	Bellefontaine	Pelletier
Boromo	Quagadougou	Bellevue	Petit-Bourg
Dédougou	Ouahigouya	Bois Boyer	Plateau-Didier
Diebougou	Pô	Carbet	Poterie
Dori	Tenkodogo	Case-Pilote	Prêcheur
Fada - N'Gourma	Tougan	Champ Flore	Redoute
Gaoua	Yako	Croix Rivial	Rivière-Pilote
Hounde		Desmarinières	Robert
17. Wybrzeże Kości Słoniowej (Cote d'Ivoire).		Diamant	Ste-Anne
Abidjan	Gagnoa	Dillon	St-Esprit
Abengourou	Grand - Bassam	Ducos	St-Joseph
Aboisso	Grand - Lahou	Fonds-d'Or (Marigot)	Ste-Luce
Agboville	Guiglo	Fonds-St-Denis	Ste-Marie
Agnibilékrou	Katiola	Fort-de-France	St-Pierre
Assinie	Koroko	François	Schoelcher
Bingerville	Man	Grand-Bourg	Terres-Sainville
Bondoukou	Odienné	G-de-Rivière	Tivoli
Bouaflé	Sassandra	Gros-Morne	Trinité
Bouaké	Séguéla	Lamentin	Trois-Ilets
Dabakala	Tabou	Lorrain	Vauclin
Dabou	Tafiré	Macouba	Vert-Pré
Daloa	Tiassale	Marin	
Dimbokro	Touba		
Ferkessedougou			

1

4. Św. Piotr i Miquelon.

St-Pierre
Miquelon
Ile-aux-Chiens.

III. AZJA.

1. Indje francuskie.

Chandernagor
Karikal
Mahé
Pondichery
Yanaon

2. Indochiny francuskie.

Anchau
Anhoa
Ankhé
Attopeu
Backan
Baclieu
Bacninh
Bacquang
Badon
Badong
Baithuong
Baixau
Banam
Banghoi
Banmethuot
Ban-Yên-Nhâm
Baoha
Baolac
Baria
Batri
Battambang
Baxat
Bencat
Benthuy
Bentré
Bienhoa
Binh-Dinh
Boneng
Bongson
Caibé
Cailay
Caimon
Cainhum
Cairang
Caitauha
Caitau-Thuong
Camau
Campha-Mine
Cana
Cangioc
Cantho
Caobang
Caolanh
Cap St-Jacques
Cauké
Caungan
Chapa
Chaudoc
Chéomksan
Chi-Né
Chobo
Chochu
Chodien
Cholach
Cholon
Cholon Binhtay
Choquan
Chora
Chruoi-Changvar
Chu
Chu-Lé
Cuatung
Cuchi
Culaogiên
Daingai
Dalat
Dap-Cau
Dienbienphu
Dinhlap
Djiring
Doluong
Dongdang
Donghoi
Dongkhé
Dongmo
Dong-Trieu
Dongvan
Doson

2

Dran
Duongdong
Faifo
Fort-Bayard
Giadinh
Gialam
Gocong
Hà-Coi
Hadong
Hagiang
Haiduong
Haiphong
Hang-Kênh
Hanoi
Hanoi-gare
Hanoi-Château-d'Eau
Hatien
Hatinh
Hoabinh
Hoang-su-Phi
Hoanh-Son
Hocmon
Hoixuan
Honecohé
Hongay
Honhchong
Honquan
Houeisai
Hué
Hunghoa
Hung-Yen
Kampot
Kep
Kompong Trach
Khone
Kienan
Kompong Kdey
Kompongcham
Kompong-Chnang
Kompongloung
Kompong Speu
Kompong Thom
Kontum
Kratié
Krauchmar
Kyanh
Lacquan
Lagi
Lai Chau
Laithieu
Langson
Laokay
Lapvo
Linh Câm
Locbinh
Locninh
Longmy
Long Thanh
Long Xuyên
Luang Prabang
Luc Nam
Maokhé
Mocay
Moncay
Mont-Bokor
Muong-Boun-Tay
Muongkhuong
Muong-ou-Tay
Muonsing
Mytho
Nacham
Nam Dinh
Napé
Nangson
Nga-Khé
Nguyenbinh
Nhatrang
Nhatrang Citadelle
Ninhbinh
Ninchu
Ninhgiang
Hinh Hoa
Nuideo
Nuisap
Omon
Pailin
Packha
Paklay
Pakse
Phanmé
Phanrang
Phanri
Phantiêt
Phatdiêm
Phoninhgia
Pholu
Phongsaly
Phongthanh
Phongto
Phontiou
Phuc Yen
Phudoan
Phu Lang Thuong
Phuly

1		2	
Phu-My	Soctrang	Traon	Vientiane
Phunghia	Songcau	Travinh	Viettri
Phunghiep	Sonla	Triton	Vinh
Phunhoquan	Sontay	Trungkhanhphu	Vinhchau
Phuochoa	Stungtreng	Tuyen Quang	Vinh - Long
Phuoclong	Takeo	Uong - Bi	Vinh - Yên
Phuphong	Talung	Vandinh	Vung Liêm
Phuquang	Tambinh	Vanly	Xieng - Khouang
Phuqui	Tamdao	Vanyen	Xuanloc
Phu Tho	Tamky	Veunsai	Yenbay.
Pleiku	Tamquam		
Pnom Penh	Tan An		
Port Wallut	Tanchau		
Poulo-Condore	Tay Ninh		
Pre Kak	Tchekam		
Preyveng	Tchépone		
Pursat	Thaibinh		
Quang Ngai	Thainguyên		
Quang Tri	Thakhek		
Quang Uyên	Thanhoa		
Quang Yên	Thanphu		
Quinhone	Thanhtri		
Rachgia	Thatkhe		
Ream	Thotnot		
Sadec	Thudaumot		
Saigon Central	Thuduc		
Saigon Commerce	Thuthua		
Saigon Messageries Maritimes	Thuxa		
	Thuyhoa		
Saigon Tandinh	Tien Yen		
Sambor	Tieucan		
Nam Nua	Tinhbien		
Samson	Tong		
Saravane	Tinhtuc		
Savannakhet	Tourane		
Sep Pagodes	Tourcham		
Siemréap	Tracu		
Soairieng	Trangbang		

IV. w Australji.

1. Nowa Kaledonja z przynależnemi terytorjami.

Bouloupari	Ouaco
Bourail	Ouegoa
Canala	Ouvea
Foa	Pagoumêne
Gomen	Paita
Hienghème	Pam
Houailou	Poya
Kaala Gomen	Poindimié
Koné	Pouébo
Kouaoua	Pouembout
Koumac	Pouérihouen
Lifou	Tao
Maré	Thio
Moindou	Touho
Nakéty	Tour des Côtes
Négropo	Voh
Nou	Yaté.
Nouméa	

2. Oceanja Francuska.

Atuona	Taravao
Papeete	Uturoa
Port Vila	Vaitepaua.
Taiohaé	

Nr. 6901/9 z dnia 7/XI. 1931 r.

138.

Wymiana przekazów pocztowych za pośrednictwem Wielkiej Brytanji.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych za pośrednictwem brytyjskiego Zarządu pocztowego na zasadzie zarządzenia z dnia 18 lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, poz. 82) oraz poniżej podanych szczegółowych postanowień z następującemi krajami i kolonjami:

Afryka Południowa Unja (Basutoland, Kapland, Bechuanaland bryt., Natal Amatongaland, Zululand, Oranja, Transvaal, Swaziland);

Australja — Federacja (Nowa Walja południowa, Queensland, Australja południowa, Tasmanja, Victorja, Australja zachodnia oraz wyspa Norfolk i Papua);

Boliwja;

Costa - Rica;

Honduras (Republika);

Indje brytyjskie z wyspami Andaman, Beludżystanem, Birmą i indobrytyjskiemi urzęda-

mi w Aden, Bahrein, Gwadur, Gyangtse, Mascat, Pasni, Pharijong, Pondicherry i Yetung (Chumbi);

Irak (Mezopotamja) i urząd Koweit w Zatoce perskiej;

Irlandja (Wolne państwo);

Nowa Zelandja z wyspami Chatam, Cook, Fanning i Penrhyn;

Peru;

Syjam;

Salvador;

Urugwaj.

Kolonje brytyjskie.

I. w Europie:

Gibraltar, Malta.

II. w Afryce:

Gambja, Św. Helena, Kamerun (strefa brytyjska), Kenya i Uganda, Mauritius z wyspą Rodrignez, Maroko (urzędy brytyjskie: Casablanca, Fez, Larache, Marakesh, Mazagan, Mogador, Rabat, Saffi, Tangier i Tetuan), Nigerja, Nyasaland, Rodezja północna i południowa z Mashonaland, Metabeleland i półn. Zambezją, Seychelles, Sierra Leone, Somaliland, Tanganyika, Togo (Strefa brytyjska), Wybrzeże Z.ote, Zanzibar.

III. w Ameryce:

Anguilla, Antigoa, Bahama, Barbados, Bermudy, Cayman, Dominika, Dziewicze Wyspy (Virgin Islands), Falkland, Gujana brytyjska, Grenada, Honduras brytyjski, Jamajka, Montserrat, Nowa Fundlandja (Nowa Ziemia) z Labradorem, Św. Krzysztof (St. Kitts) i Nevis, Św. Łucja, Św. Wincenty, Św. Trójca (Trinite) i Tobako, Tureckie Wyspy (Turques et Caiques).

IV. w Azji:

Borneo północne (miasta: Beaufort, Jesselton, Kudat, Lahad, Datu, Sandakan, Tenom, Brunei, Cejlon, Cypr, Hongkong), Malajskie Państwa sfederowane (Negri, Sembilan, Pahang, Perak i Selangor), Malajskie Państwa niesfederowane (Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu), Sarawak Straits Settlements i Laboan.

V. w Australji:

Wyspy: Fidżi, Gilbert i Ellice, Nauru, Salomona.

2. Do wymiany dopuszcza się zwykłe przekazy pocztowe (także za zwrotnem poświadczeniem wypłaty) z wykluczeniem przekazów telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.

3. Kwota przekazywana do wymienionych krajów i kolonij winna być wyrażona w walucie angielskiej, t. j. w funtach szterlingów, w szylingach i pencach. Na odcinkach przekazów nie wolno umieszczać prywatnej korespondencji.

4. Kwota przekazu przy nadaniu nie może przekraczać 40 funtów szterlingów, a przekazu przy wypłacie — 1.750 zł.

5. Przeliczanie wpłaconych przez nadawców kwot przekazowych na funty szterlingów będą urzędy nadania przeprowadzać według kursu obowiązującego dla przekazów pocztowych do Wielkiej Brytanji.

6. Przekazy pocztowe do wymienionych krajów i kolonij, zaopatrzone w dokładny adres, należy przesyłać w kopertach zamkniętych do urzędu pocztowego Warszawa 1 (Oddział przekazów zagranicznych).

Urząd ten wpisuje sprawdzone przekazy do osobnego wykazu przekazów pocztowych z Polski do Wielkiej Brytanji i zaopatruje go nagłówkiem „Trough Money Orders" (Przekazy pocztowe przechodnie).

Jeżeli chodzi o przekazy płatne w Maroku (brytyjskie urzędy pocztowe) należy wpisywać je do osobnego wykazu pod nagłówkiem „Orders payable at British Post Offices Abroad" (Przekazy płatne w brytyjskich urzędach pocztowych zagranicą).

7. Wykazy przekazów przechodnich oznacza się tym samym rocznym numerem, co wykazy przekazów dla Wielkiej Brytanji, przyczem każdy taki wykaz przekazów przechodnich jest dalszym arkuszem wykazu przekazów pocztowych do Wielkiej Brytanji i otrzymuje ostatni numer porządkowy.

Numeracja przekazów wpisanych do wykazu przekazów przechodnich jest kolejną numeracją przekazów do Wielkiej Brytanji.

8. Urząd wymiany w Londynie na podstawie otrzymanego wykazu przekazów przechodnich wystawi przekazy na kwoty pozostałe po odliczeniu od pierwotnych kwot przekazowych należności przypadającej brytyjskiemu Zarządowi pocztowemu za pośrednictwo.

Należność za pośrednictwo wynosi 2 d (pence) od każdego 1 Ł lub części 1 Ł, najmniej 4 d (pence).

Ponadto od przekazów wysyłanych do Norfolk, Gilbert i Ellice, Nauru, Papua, Salomon, z któremi Wielka Brytanja wymienia przekazy za pośrednictwem innych Zarządów pocztowych, potrąca kraj pośredniczący 1/4%

od kwoty przekazu wystawionego przez urząd wymiany w Londynie, a 1/2% od przekazów do Brunei i Malajskich państw niesfederowanych.

9. Ten sam sposób postępowania będzie stosowany do przekazów przechodnich wysyłanych do Polski.

10. Opłaty od przekazów przechodnich należy pobierać według taryfy obowiązującej dla przekazów w obrocie zagranicznym (tabela II).

11. Żądania zwrotu lub zmiany adresu przekazów przechodnich, jak również przekazy niedoręczalne oraz wszelkie reklamacje i pisma, dotyczące tych przekazów, należy wysyłać do urzędu pocztowego Warszawa 1 (Oddział przekazów zagranicznych).

12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 3963/9 z dnia 7 listopada 1931 r.

139.

Wymiana przekazów pocztowych z Kongiem belgijskiem.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Kongiem belgijskiem za pośrednictwem belgijskiego Zarządu pocztowego na zasadach postanowień zarządzenia z dnia 18-go lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, z 1928 r., poz. 82).

2. Do wymiany dopuszcza się tylko zwykłe przekazy pocztowe z wykluczeniem przekazów ekspresowych, telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.

3. Do przyjmowania i wypłaty przekazów pocztowych upoważnione są w Kongu belgijskiem wszystkie urzędy pocztowe.

Obok nazwy miejsca przeznaczenia należy, w miarę możności, podawać nazwę okręgu, w obrębie którego znajduje się dana miejscowość.

4. Przekazy pocztowe, nadawane w Polsce do Konga belgijskiego, należy wystawiać w walucie belgijskiej, t. j. w belgach i centiemach, a wypełniać je i oznaczać słownie kwotę przekazu możliwie w języku francuskim.

5. Na odcinkach przekazów do Konga belgijskiego nie wolno umieszczać prywatnej korespondencji; niedopuszczone są również żądania zwrotnego poświadczenia wypłaty, zwrotu przekazu lub zmiany adresu.

6. Kwota przekazu do Konga belgijskiego, nie może przekraczać 1.000 belgów, a przekazu do Polski — 1.250 złotych.

7. Przekazy pocztowe do Konga belgijskiego, zaopatrzone w dokładny adres odbiorcy, należy przesyłać w listach służbowych z uwagą „Service des postes" pod adresem „Bureau d'échange de Bruxelles 1".

Urząd wymiany w Brukseli na podstawie otrzymanych przekazów wystawia nowe przekazy na kwoty pozostałe po odliczeniu od pierwotnych kwot przekazowych opłaty w wysokości 1/4%, należnej belgijskiemu Zarządowi pocztowemu za pośrednictwo.

8. Ten sam sposób postępowania będzie stosowany do przekazów, wysyłany z Konga belgijskiego do Polski.

9. W wypadku nadejścia przekazu z Konga belgijskiego wprost do urzędu przeznaczenia, należy przekaz w służbowym liście poleconym przesłać pod adresem wskazanym wyżej pod 7.

10. Możliwe, mimo zastrzeżenia w p. 5, żądania zwrotnego poświadczenia wypłaty, zwrotu przekazu lub zmiany adresu, jak również reklamacje przekazów oraz wszelką korespondencję należy kierować do Zarządu Centralnego Poczt i Telegrafów w Brukseli pod adresem „Administration des Postes, Direction C, 3. Bureau, Bruxelles".

11. Opłaty od przekazów pocztowych do Konga belgijskiego należy pobierać według taryfy, obowiązującej dla przekazów w obrocie zagranicznym (tabela I).

12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 7271/9 z dnia 3 listopada 1931 r.

140.

Wymiana przekazów pocztowych z Republiką San Marino i kolonjami włoskiemi.

1. Podejmuje się wymianę przekazów pocztowych między Polską a Republiką San Marino i kolonjami włoskiemi (wyspy: Rodus i Sporady, Erytrja, Cyrenajka, Somali włoskie i Trypolitanja) na zasadach obrotu przekazowego z Włochami oraz postanowień zarządze-

nia z dnia 18 lipca 1928 r. Nr. 5431/VI (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, poz. 82).

2. Do wymiany dopuszcza się zwykłe przekazy pocztowe (także ekspresowe i za zwrotnem poświadczeniem wypłaty) z wykluczeniem przekazów telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.

3. Do przyjmowania i wypłaty przekazów pocztowych upoważnione są w Republice San Marino i kolonjach włoskich wszystkie urzędy pocztowe.

4. Przekazy pocztowe nadawane w Polsce do Republiki San Marino i kolonji włoskich należy wystawiać w walucie włoskiej, t. j. w lirach i centesimach, a wypełniać je i oznaczać słownie kwotę przekazu możliwie w języku francuskim.

5. Kwota przekazu do Republiki San Marino i Kolonij włoskich nie może przekraczać 2.000 lirów, a przekazu do Polski — 500 złotych.

6. Przekazy pocztowe w obrocie z Republiką San Marino i kolonjami włoskiemi należy jako przesyłki luźne przesyłać wprost do urzędu przeznaczenia.

7. Przekazy pocztowe z San Marino i kolonij włoskich do Polski będą nadchodzić również jako przesyłki luźne bezpośrednio do urzędu przeznaczenia.

8. Żądania zwrotu przekazu lub zmiany adresu należy wysyłać wprost do urzędów przeznaczenia, natomiast wszelkie reklamacje oraz korespondencję, dotyczącą prolongaty ważności przekazów lub upoważnień do wypłaty w miejsce przekazów zaginionych lub zniszczonych należy kierować pod adresem „Direction Générale des Postes et des Télégraphes, Rome", gdy chodzi o przekazy do Republiki San Marino oraz do wysp Rodus i Sporady, natomiast pod adresem „Direction des Postes" w Mogadiscio (Somali italienne), Asmara (Erythrée), Bengasi (Cyrénaique) lub Tripoli (Tripolitaine), jeżeli sprawa dotyczy przekazów w obrocie z Somali włoskiem, Erytrją, Cyrenajką lub Trypolitanją.

9. Opłaty od przekazów pocztowych do San Marino i kolonij włoskich należy pobierać według taryfy, obowiązującej dla przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym (tabela I).

10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 7403/9, z dnia 3 listopada 1931 r.

141.

Wymiana przekazów pocztowych z Sudanem egipskim.

1. Podejmuje się wymianę przekazów pocztowych między Polską a Sudanem egipskim na zasadach zarządzenia z dnia 20 września 1930 r. Nr. 7268/VI o wymianie przekazów z Egiptem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1930 r., poz. 95).

2. Do przyjmowania i wypłaty przekazów pocztowych w Sudanie egipskim upoważnione są wszystkie urzędy pocztowe.

3. Do wymiany dopuszcza się tylko zwykłe przekazy pocztowe (także za zwrotnem poświadczeniem wypłaty) z wykluczeniem przekazów ekspresowych, telegraficznych, pobraniowych i zleceniowych.

4. Kwota przekazowa w obrocie z Sudanem egipskim winna być wyrażona w walucie angielskiej, t. j. w funtach szterlingów, szylingach i pencach i tak przy nadaniu jak i wypłacie nie może przekraczać 40 (czterdziestu) funtów szterlingów.

5. Przekazy pocztowe do Sudanu egipskiego należy przesyłać w kopertach zamkniętych pod adresem „Au chef de la Caisse postale du bureau d'Alexandrie", natomiast przekazy z Sudanu egipskiego do Polski nadchodzić będą w kopertach do urzędu pocztowego Warszawa 1.

6. Urząd pocztowy Warszawa 1 wpisuje przekazy pocztowe z Sudanu egipskiego do wykazu przekazów pocztowych z Egiptu do Polski, traktując je narówni z przekazami z Egiptu.

7. Opłaty od przekazów pocztowych do Sudanu egipskiego należy pobierać według taryfy, obowiązującej dla przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym (tabela I).

8. Pisma dotyczące obrotu przekazowego z Sudanem egipskim należy wysyłać pod adresem „Direction Générale des Postes d'Egypte au Caire", a gdy chodzi o żądania zwrotu lub zmiany adresu przekazu oraz o reklamacje należy przy wymienionym adresie dodawać „Bureau des Réclamations".

9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 7226/9, z dnia 3 listopada 1931 r.

142.

W sprawie wymiany przekazów pocztowych z Jugosławją.

W obrocie przekazowym z Jugosławją, zniża się najwyższą dopuszczalną kwotę przy nadaniu z 5.000 na 3.000 dinarów, a przy wypłacie z 800 na 470 złotych.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 10 listopada 1931 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 8 września b. r. Nr. 5836/9 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15, poz. 110).

Nr. 7597/9, z dnia 5 listopada 1931 r.

143.

Przesyłanie w listach poleconych przekazów pocztowych, pobraniowych, zleceniowych i gazetowych od 500 zł. wzwyż.

Przekazy pocztowe, pobraniowe, zleceniowe i gazetowe, począwszy od 500 zł. wzwyż, należy przesyłać w poleconych listach przekazowych, zgodnie z zarządzeniem z dnia 11 stycznia 1926 r. Nr. 2633/V/1925 w sprawie przepisów o kontroli przekazów pocztowych i przesyłaniu w listach poleconych przekazów pocztowych od 500 zł. w zwyż (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 8 z dnia 27 lutego 1926 r., poz. 20).

W związku z powyższem uchyla się zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 17 listopada 1926 r. Nr. 4985/VI, w sprawie rozszerzenia przepisów o kontroli i przesyłaniu przekazów pocztowych na przekazy od 200 zł. włącznie wzwyż (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 43 z dnia 20 listopada 1926 r., poz. 106).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 3657/8, z dnia 30 października 1931 r.

144.

Zmiana instrukcji o przekazach telegraficznych w obrocie wewnętrznym.

W instrukcji o przekazach telegraficznych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 14 z roku 1927, poz. 43), zmienionej i uzupełnionej zarządzeniem z dnia 2 kwietnia 1930 r. Nr. 686/V (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 8, poz. 38), wprowadza się następujące zmiany:

Ustęp pierwszy § 8 A otrzymuje następujące brzmienie:

„Telegram przekazowy wraz z przekazem telegraficznym, którego nadejścia należy wyczekiwać, dosyła się pocztą do nowego miejsca przeznaczenia w sposób następujący: telegramy przekazowe do 499 zł. 99 gr. — listem służbowym zwykłym w kopercie druk Nr. 9, a począwszy od 500 zł. wzwyż — listem służbowym poleconym w kopercie do listów przekazowych druk Nr. 523. W obu wypadkach na kopercie notuje się uwagę: „Dosłany telegram przekazowy" i opatruje się ją adresem nowego urzędu oddawczego".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 3658/8, z dnia 21 października 1931 r.

145.

Telegramy na rachunek odbiorcy w obrocie ze Stanami Zjednoczonemi Ameryki Północnej.

W związku z rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 kwietnia 1930 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15 z 1930 r., poz. 75) dopuszcza się w obrocie telegraficznym między Polską a Stanami Zjednoczonemi Ameryki Północnej telegramy na rachunek odbiorców drogami kablowemi „via Commercial" (via Cial) oraz „via Western Union" (via Wun).

Telegramy na rachunek odbiorców drogami kablowemi oznaczone są bezpłatną wskazówką służbową via Cial lub via Wun. Bezpłatnej wskazówki służbowej „collect" przy tych telegramach nie podaje się.

Nadawca telegramu winien pod tekstem telegramu, po lewej stronie, obok swego adresu zamieścić uwagę „Na rachunek odbiorcy" lub „collect".

Przyjęte telegramy zapisuje się normalnie do dziennika przyjętych telegramów, notując w rubryce opłat „collect via Cial" lub „collect via Wun" oraz do oddzielnego wykazu telegramów nadanych na rachunek odbiorcy drogami kablowemi, podając numer telegramu, datę, miejsce przeznaczenia, ilość słów, adres i należność w złotych i groszach. Do sporządzenia tego ostaniego wykazu może być użyty druk Nr. 1004 lub 1014. Wykaz ten przesyła się po upływie miesiąca do Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Kolejność wydawania tych telegramów jest taka sama, jak i opłaconych przez nadawcę za-

leżnie od kategorji. Podlegają one również rozrachunkom międzynarodowym i należy zapisywać je do wykazów kontroli granicznej.

Na podstawie otrzymanych wykazów zestawia Izba Kontroli Rachunkowej rachunki miesięczne w walucie kraju nadania dla „The Commercial Cable Company" oraz dla „The Western Union Telegraph Company" i przesyła je wraz z innemi rachunkami telegraficznemi do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Prawo nadawania powyższych telegramów we wszystkich urzędach pocztowo-telegraficznych, telegraficzno-telefonicznych i telegraficznych Rzeczypospolitej Polskiej przyznano narazie Attaché Wojskowemu Ambasady Stanów Zjednoczonych A. P. pod adresami:

Agwar Milstaff Washington,
Agwar Washington,
Secwar Washington

i wydano mu stosowne upoważnienie.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. 5921/11, z dnia 15 października 1931 r.

146.

Telegramy NLT i WLT w obrocie między Polską a Stanami Zjednoczonemi Ameryki Północnej i Meksykiem.

Wprowadza się w obrocie via Radio Warszawa służbę NLT i WLT telegramów między Polską i wszystkiemi miejscowościami Stanów Zjednoczonych i Meksykiem.

Telegramy te przesyłane są na całym swoim przebiegu w drodze telegraficznej aż do miejsca przeznaczenia w ostatniej kolejności pomiędzy innemi rodzajami korespondencji.

Obowiązują następujące opłaty od wyrazu NLT i WLT telegramów:

do pierwszej strefy, jak do New Yorku:	NLT 45 cts.	WLT 40 cts.
do drugiej strefy .	NLT 50 cts.	WLT 45 cts.
do trzeciej strefy .	NLT 55 cts.	WLT 50 cts.
do czwartej strefy .	NLT 61 cts.	WLT 56 cts.
do piątej strefy .	NLT 66 cts.	WLT 61 cts.
do Meksyku . . .	NLT 86 cts.	WLT 76 cts.

Minimum opłaty za 20 wyrazów.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. 5014/13/570 z dnia 7 października 1931 r.

147.

Telegramy gratulacyjne w obrocie między Polską a Chinami i Hongkong.

Ustęp drugi zarządzenia z dnia 6 listopada 1930 r. Nr. 5951/VIII (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 22 z 1930 r. poz. 128) zmienia się jak następuje:

„Opłata od wyrazu telegramu gratulacyjnego wynosi 1 fr. 15 cent. najmniej jednak za telegram 11 fr. 50 cent.".

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. 6235/11 z dn. 21 października 1931 r.

148.

Telegramy gratulacyjne w obrocie z Japonją, wyspami Filipińskiemi i wyspami Hawai.

Zarządzenie Nr. 4062/X/555 z dnia 18 listopada 1930 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z 1930 r. poz. 132) w części dotyczącej wysokości opłat taryfowych zmienia się, jak następuje:

Wyspy filipińskie:	
Luzon: Manila	fr 1.15
Inne urzędy wyspy Luzon oraz wyspy Batan, Catanduanes, Corregidor, Marinduque, Masbate, Mindoro, Romblon i Ticao	fr. 1.23
Inne wyspy	fr. 1.45
Japonja	fr. 1,15
Wyspy Hawai (Sandwich):	
Honolulu i Oahu	fr. 0.99
Inne urzędy	fr. 1.25

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. 5097/13/545 z dnia 9 października 1931 r.

149.

Telegramy gratulacyjne za zniżoną opłatą w obrocie ze Stanami Zjednoczonemi Ameryki oraz innemi krajami zamorskiemi.

Zarządzenie w sprawie telegramów gratulacyjnych za zniżoną opłatą z dnia 12 grudnia 1928 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 28 z dn. 15 grudnia 1928 r. poz. 143) zmienione zarządzeniem z dnia 18 listopada 1930 r. Nr. 4062/X/555 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z dn. 28 listopada 1930 r. poz. 132) zmienia się, jak następuje:

Ustęp drugi § 1 otrzymuje brzmienie:

Telegramy gratulacyjne adresowane do Stanów Zjednoczonych, Kanady i Meksyku oznaczać należy wskazówką służbową = PNG =, adresowane zaś do państw Ameryki Środkowej, Południowej i Indyj Zachodnich, wyszczególnionych w § 5 wskazówką służbową = XLT =.

Ustęp zatytułowany: b) Tekst § 1 na str. 479, zmienia się następująco:

Nadawca telegramu = PNG = ma prawo wyboru jednego z podanych poniżej 51 tekstów (17 w języku polskim, 17 w języku angielskim i 17 w języku hiszpańskim).

Do tekstów angielskich wprowadza się nowy tekst Nr. 6 o brzmieniu:

6. „Love and best wishes for Christmas and the New Year from all at home".

Następne teksty angielskie od 6 — 16 otrzymują numerację od 7 — 17.

Do tekstów polskich wprowadza się nowy tekst Nr. 6 o brzmieniu:

6. „W tradycyjny wieczór Wigilji Bożego Narodzenia sercem i duszą łączymy się z Wami przy opłatku".

Następne teksty polskie od 6 — 16 otrzymują numerację od 7 — 17.

Podaje się 17 tekstów hiszpańskich w zastosowaniu z Meksykiem.

Teksty hiszpańskie:

1. Feliz Navidad y Ano Nuevo.

2. Sinceres votos de todos nosotros para una feliz Navidad.

3. Mejores augurios de felicidad en Navidad y Ano Nuevo.

4. Carinosos augurios para una feliz Navidad y Ano Nuevo.

5. Carinosos augurios para una feliz Navidad y Ano Nuevo para toda la familia.

6. Carinosos augurios de toda la familia para una feliz Navidad y ano nuevo.

7. Feliz Navidad y Ano Nuevo para Vd. y familia.

8. Nos unimos para desearles feliz Navidad y Ano Nuevo.

9. Que le salud y felicidad le acompane en Navidad y Ano Nuevo.

10. Quisiera estar ahi para significarle personalmente mis votos por una feliz Navidad y Ano Nuevo.

11. Que su Navidad sea agradable y el Ano Nuevo prospero y feliz.

12. Sus saludes se agredecen y corresponden sinceramente.

13. Mejores augurios de felices Pascuas y Ano Nuevo.

14. Que le Auo Nuevo le aporte salud, felicidad y prosperidad.

15. Sus deseos som correspondidos, Que el Ano Nuevo le sea prospero.

16. A nuestros amigos de ultramar les deseamos feliz Navidad y muche exite en el Ano Nuevo.

17. En ocasion de las fiestas pascuales deseamos expresar noestro reconocimiento por las cordiales relaciones existentes entre nosotros y hacerle llegar nuestros mejores augurios de Navidad y Ano Nuevo.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. 4758/13/545 z dnia 8 października 1931 r.

150.

SKRÓTY TELEGRAFICZNE W TELEGRAMACH SŁUŻBOWYCH.

W ruchu telegraficznym między Polską a zagranicą wprowadza się następujące skróty telegraficzne, któremi należy się posługiwać przy redagowaniu telegramów służbowych oraz przy wykonywaniu służby ruchu.

Nr.	Skrót	Znaczenie skrótu	
		w języku francuskim	w języku polskim
		I. Avis de non remise	**I. Noty służbowe dotyczące niedoręczenia telegramu**
1	RAFIS	Indélivrable, pas réclame.	Niedoręczalny, niepodjęty.
2	RAFUJ	Indélivrable, destinataire absent.	Niedoręczalny, adresat nieobecny.
3	RAFYZ	Indélivrable, destinataire parti.	Niedoręczalny, adresat wyjechał.
4	RAHOT	Indélivrable, destinataire parti, réexpedié poste.	Niedoręczalny, adresat wyjechał, dosłano pocztą.
5	RAJAJ	Indélivrable, destinataire inconnu.	Niedoręczalny, adresat nieznany.
6	RAJEV	Indélivrable, destinataire parti pour........................	Niedoręczalny, adresat wyjechał do........................
7	RAJFU	Indélivrable, destinataire parti sans laisser d'adresse.	Niedoręczalny, adresat wyjechał bez pozostawienia adresu.
8	RAJGO	Indélivrable, destinataire pas arrivé.	Niedoręczalny, adresat nie przybył.
9	RAJIF	Indélivrable, destinataire pas à l'hôtel.	Niedoręczalny, adresata niema w hotelu.
10	REGAD	Indélivrable, plusieurs personnes du même nom (homonymes).	Niedoręczalny, jest kilka osób tego samego nazwiska.
11	REJAB	Indélivrable, navire hors d'atteinte.	Niedoręczalny, okrętu nie można dosięgnąć.
12	REKEG	Indélivrable, adresse insuffisante.	Niedoręczalny, adres niedostateczny.
13	RESIN	Indélivrable, adresse insuffisante sans indication du numéro de la maison.	Niedoręczalny, bez podania numeru domu adres niedostateczny.
14	RICOD	Indélivrable, adresse n'est plus enregistrée.	Niedoręczalny, adres już nie jest zarejestrowany.
15	RIHUB	Indélivrable, hôtel inconnu.	Niedoręczalny, hotel nieznany.
16	RIJAG	Indélivrable, adresse pas enregistrée.	Niedoręczalny, adres niezarejestrowany.
17	RIKEN	Indélivrable, endroit inconnu.	Niedoręczalny, miejscowość nieznana.
18	RISOB	Indélivrable, numéro de maison n'existe pas.	Niedoręczalny, niema tego numeru domu.
19	ROCOG	Indélivrable, rue (place) inconnue.	Niedoręczalny, ulica nieznana.
20	ROFER	Indélivrable, navire déjà parti.	Niedoręczalny, okręt już odpłynął.

Nr.	Skrót	Znaczenie skrótu w języku francuskim	Znaczenie skrótu w języku polskim
21	ROFJO	Indélivrable, navire ne s'est pas annoncé.	Niedoręczalny, nadejścia okrętu nie zgłoszono.
22	RUCMU	Indélivrable, numéro téléphonique indiqué dans l'adresse ne correspond pas au non du destinataire.	Niedoręczalny, podany w adresie numer telefonu nie zgadza się z nazwiskiem adresata.
23	RUCOS	Indélivrable, hôtel, maison, firme, etc. n'existe plus.	Niedoręczalny, hotel, dom, firma itd. już nie istnieje.
24	RUCXO	Indélivrable, refusé, le télégramme ne concerne pas le destinataire.	Niedoręczalny, odmówiono przyjęcia, telegram nie dotyczy adresata.
25	RUCYD	Indélivrable, appel au train sans résultat.	Niedoręczalny, w pociągu nie odszukano adresata.
26	RUCZA	Indélivrable, train déjà parti.	Niedoręczalny, pociąg już odszedł.
27	RUFAJ	Indélivrable, navire déjà parti. Réexpédition possible par radio.	Niedoręczalny, okręt już odpłynął. Możliwa dosyłka przez radjo.
28	RUFKU	Indélivrable, navire pas encore arrivé.	Niedoręczalny, okręt jeszcze nie przybył.
29	RUFMO	Indélivrable, destinataire déjà debarqué du bateau.	Niedoręczalny, adresat już wylądował.
30	RACYB	Toujours indélivrable.	Wciąż niedoręczalny.
		II. Avis de service relatifs à l'exploitation.	**II. Noty służbowe dotyczące eksploatacji.**
31	DADRO	Répondre par fil.......... (ou secteur ....); ici encombrement.	Odpowiedzieć na przewodzie (lub odcinku..........); tu nawał.
32	TIBOCH	Pouvons-nous déposer pour..........	Czy można nadawać do..........
		III. Avis de service divers.	**III. Różne noty służbowe.**
33	NEDIB	Lieu de destination incomplet, plusieurs; renseignez.	Miejsce przeznaczenia niepełne, jest ich kilka; wyjaśnić.
34	NEKLO	Lieu d'origine pas en nomenclature; renseignez.	Miejsca nadania niema w spisie; wyjaśnić.
35	NEMYD	Lieu de destination inconnu, nous dirigeons à.......... rectifiez si utile.	Miejsce przeznaczenia nieznane, kierujemy do..........sprostować w razie potrzeby.
36	NIGYC	Reçu deux fois; avons annulé une transmission.	Otrzymano dwa razy, jeden egzemplarz kasujemy.
37	OHBIN	L'accusé de réception télégraphique (CR) manque.	Brak telegraficznego potwierdzenia odbioru (CR).
38	PASCA	Transmis deux fois: annulez deuxième transmission.	Wydano dwa razy, drugi egzemplarz skasować.

Nr.	Skrót	Znaczenie skrótu w języku francuskim	Znaczenie skrótu w języku polskim
39	PYSAT	Délivré postérieurement, ou réclamé. Annulez avis de non-remise.	Doręczono potem lub podjęto. Skasować notę o niedoręczeniu.
40	WEJYV	Référence fausse; donnez numéro, date, heure de dépôt, et dites par quel fil transmis.	Niewłaściwe powołanie się; dajcie numer, datę, godzinę nadania oraz na jakim przewodzie wydano.
41	WEFXU	Attendons réponse à notre avis de service.	Oczekujemy odpowiedzi na naszą notę służbową.
42	WEJOD	Lieu de destination pas en nomenclature; renseignez.	Miejsca przeznaczenia niema w spisie; wyjaśnić.
43	XESCU	Quand et par quel fil avez-vous reçu télégramme en litige.	Kiedy i przez jaki przewód otrzymaliście kwestjonowany telegram.
44	XESLA	Quand et par quel fil avez-vous transmis télégramme en litige.	Kiedy i na jakim przewodzie wydaliście kwestjonowany telegram.
		IV. Abréviations à employer dans l'exploitation.	**IV. Skróty używane w eksploatacji.**
45	RQ	Désignation d'une demande.	Oznaczenie pytania.
46	BQ	Réponse à RQ.	Odpowiedź na pytanie (RQ),
47	AL	Répétez tout ce que vous avez transmis.	Powtórzcie wszystko, co wydaliście.
48	LR	Jusqu'à quel point (mot ou télégramme) avez-vous reçu? Nous avons reçu jusque	Dokąd otrzvmaliście (słowo w telegr.)? Otrzymaliśmy do........
49	OK	D'acord; tout est en règle.	Zgoda; wszystko w porządku.
50	SX	Simplex.	Jednokrotny.
51	DX	Duplex.	Dwukrotny.
52	DF	J'établis communication.	Nawiązałem połączenie.
53	ANH	Encombrement.	Nawał.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Równocześnie uchyla się zarządzenie z dn. 7 lutego 1930 r. Nr. 407/VIII (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4 z 1.III.1930 poz. 19).

Nr. 5858/11 z dn. 7 października 1931 r.

151.

Zmiana zarządzenia w sprawie postępowania ze zużytemi urzędowemi księgami oraz dokumentami pocztowemi i telegraficznemi.

W związku z § 128 i 359 ordynacji pocztowej termin przechowywania ksiąg przyjętych przekazów pocztowych, ksiąg oddawczych, list (kart) doręczeń i dowodów odbioru na przekazy pocztowe, wszelkich ksiąg, rejestrów, wykazów oraz dokumentów nadawczych i oddawczych P. K. O., zrealizowanych przekazów pocztowych i telegraficznych ustala się na okres trzech lat.

Termin odsyłania zużytych ksiąg, dokumentów, papierów pocztowych i t. p., podlegających przetarciu ustala się na miesiąc kwiecień każdego roku.

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowym przeprowadzić następujące zmiany w zarządzeniu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 6 lipca 1922 r. Nr. 421/V (Dz. Urz. Nr. 34 poz. 88), zmienionym zarządzeniem z dnia 10/III 1930 r. Nr. 1190/V w sprawie przedłużenia terminu przechowywania urzędowych ksiąg i dokumentów pocztowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 8 poz. 41), a mianowicie:

1) Tekst punktu 4 § 1, począwszy od słów: „Księgi przyjętych przekazów" do słów: „przekazy pocztowe i telegraficzne" włącznie skreślić i wpisać jako ciąg dalszy punktu 3 tegoż paragrafu.

2) W punkcie 1 § 2 skreślić słowo: „październiku" i wpisać słowo: „kwietniu".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. 3604/8 z dnia 16/X 1931 r.

152.

Sprzedaż nalepek na rzecz Polskiego Związku Przeciwgruźliczego.

Zezwala się na sprzedaż w urzędach i agencjach pocztowych nalepek na rzecz Polskiego Związku Przeciwgruźliczego w czasie od 1 grudnia r. b. do 10 stycznia 1932 r.

W związku z powyższem zarządza się:

1) Dyrekcje Poczt i Telegrafów otrzymane stąd nalepki wraz z blankietami nadawczemi P. K. O. oraz afiszami reklamowemi rozdzielą pomiędzy podległe urzędy i agencje pocztowe, poczem szczegółowy wykaz ilości i ogólnej wartości przesyłanych nalepek odeślą do Polskiego Związku Przeciwgruźliczego w Warszawie, ulica Chocimska 24.

2) Co do umieszczania afiszów reklamowych, sprzedaży nalepek i umieszczania tych nalepek na przesyłkach pocztowych urzędy i agencje pocztowe mają się zastosować do p. 2 i 3 zarządzenia z dnia 30 kwietnia 1931 r. Nr. 1041/V w sprawie sprzedaży nalepek na rzecz Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 8 z 1931 r. poz. 53).

3) Osiągniętą ze sprzedaży nalepek kwotę przesłać należy najpóźniej do dnia 20 stycznia 1932 r. zapomocą blankietów nadawczych P.K.O. na konto czekowe Nr. 16.764 (właściciel konta Polski Związek Przeciwgruźliczy Warszawa).

Równocześnie zwrócić należy w liście służbowo-poleconym Polskiemu Związkowi Przeciwgruźliczemu niesprzedane nalepki wraz z wykazem, wyszczególniając w nim ilość i wartość przydzielonych nalepek, kwotę uzyskaną ze sprzedaży i wpłacone na konto czekowe Nr. 16.764, datę dokonania wpłaty oraz ilość i wartość zwracanych nalepek.

Nr. 2981/8 z dnia 27 października 1931 r.

OKÓLNIKI

W sprawie „Regulaminu dla publiczności" i „Księgi zażaleń". *).

1. W celu ograniczenia nieporozumień, wynikających w toku służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej pomiędzy publicznością a pracownikami pocztowymi, najczęściej na tle nieznajomości przez publiczność obowiązujących przepisów, wydaje się ogłoszony poniżej „Regulamin dla publiczności".

2. Wszystkie urzędy i agencje pocztowe wywieszą „Regulamin" w miejscu widocznem w lokalu wzgl. lokalach, przeznaczonych dla publiczności. W tym celu otrzymują osobne oprawione odbitki „Regulaminu".

3. W wypadkach, nieprzewidzianych w „Regulaminie", należy strony odsyłać do obowiązujących przepisów.

*) (Ogłoszony w Monitorze Polskim Nr. 259 z dnia 9 listopada b. r. poz. 340).

4. Zgodnie z postanowieniem ustępu 2 rozdziału III „Regulaminu" wszystkie urzędy, agencje i pośrednictwa pocztowe wywieszą w miejscu widocznem wzory adresów przesyłek pocztowych i telegramów.

5. Wymienioną w Regulaminie „Księgę zażaleń" przechowuje naczelnik (kierownik) urzędu pocztowego (agencji) lub wyznaczony przezeń urzędnik. W obwieszczeniu, przewidzianem w p. 6 „Regulaminu dla publiczności", należy wskazać oddział urzędu wzgl. osobę, w której przechowaniu znajduje się księga zażaleń.

Księgi zażaleń będą rozesłane urzędom i agencjom pocztowym.

6. Zażalenia, wniesione przez strony do księgi zażaleń, których załatwienie należy do zakresu czynności naczelnika urzędu, winny być załatwione do trzech dni, a jeżeli zachodzi potrzeba przeprowadzenia dochodzeń lub uzyskania wyjaśnień — do 7-iu dni. Odpisy zażaleń i wydanych przez naczelnika urzędu zarządzeń winny być przesłane właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w terminach wyżej wskazanych. Zażalenia, dotyczące osoby naczelnika (kierownika) urzędu pocztowego (agencji) lub obejmujące sprawy, które — w myśl obowiązujących przepisów — należą do zakresu działania Dyrekcji Poczt i Telegrafów, winny być bezzwłocznie, a najpóźniej do dni 7 przedstawiane w odpisie, przy dołączeniu potrzebnych wyjaśnień, właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

7. Organa inspekcyjne mają obowiązek sprawdzać podczas rewizji, czy „Regulamin dla publiczności" jest wywieszony w lokalu, przeznaczonym dla publiczności oraz czy zażalenia, wniesione przez strony do księgi zażaleń, zostały załatwione lub też przekazane Dyrekcji Poczt i Telegrafów do załatwienia.

8. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1931 r.

Nr. 3325/2 z dnia 31 października 1931 r.

Regulamin dla publiczności.

I.

1. Przesyłki pocztowe można nadawać i odbierać w urzędach i agencjach pocztowych oraz pośrednictwach pocztowych w czasie godzin urzędowych, oznaczonych w „Przeglądzie ruchu pocztowego" (§§ 11 i 12 ordynacji pocztowej, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Rz. P. Nr. 45, poz. 392 z r. 1931) wywieszonym w poczekalni urzędu pocztowego (agencji, pośrednictwa).

Telegramy można nadawać w czasie godzin urzędowych do tego wyznaczonych, a wskazanych w „Przeglądzie ruchu pocztowego". W tym samym czasie przyjmuje się zgłoszenia na rozmowy telefoniczne międzymiastowe.

Godziny urzędowe oznacza się według zegara, znajdującego się w urzędzie.

2. W wypadkach, gdy interes służby bezwzględnie tego wymaga, urzędy i agencje pocztowe mogą przerwać służbę przyjmowania i wydawania przesyłek pocztowych na czas niezbędny, potrzebny do wyrobienia wysyłanego lub nadeszłego materjału. Przerwa nie może trwać dłużej, niż 45 minut (§ 11 ord. poczt.).

3. Nalepianie znaczków pocztowych na przesyłkach pocztowych jest rzeczą nadawcy (§ 28 ord. poczt.).

4. Przy odbiorze przesyłki rejestrowanej (wypłacie kwoty przekazowej) adresat lub odbiorca obowiązany jest, o ile nie jest organowi pocztowemu osobiście znany, wylegitymować się lub udowodnić swoją tożsamość i własnoręczność podpisu (znaku ręcznego) na dokumencie oddawczym przez osobę znaną osobiście organowi pocztowemu, zdolną do poręki i zupełnie wiarogodną albo przez władzę lub urząd państwowy albo samorządowy, posługujący się pieczęcią publiczną (§ 243 ord. poczt.).

5. O przyjęciu do przewozu wszelkich przesyłek pocztowych rozstrzyga wyłącznie urząd pocztowy nadawczy (§ 7 ord. poczt.).

6. We wszystkich urzędach i agencjach pocztowych jest prowadzona księga zażaleń, w której strony mogą wnosić zażalenia na czynności urzędu pocztowego agencji lub pośrednictwa pocztowego. Wnoszący zażalenie winien podać dokładny swój adres i, o ile możności, wylegitymować się wobec organu pocztowego, któremu powierzono księgę zażaleń. Zażalenia załatwia naczelnik urzędu pocztowego lub właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów w drodze nadzoru służbowego (§ 14 ord. poczt.).

Obwieszczenie, wywieszone w poczekalni urzędu lub agencji pocztowej, wskazuje miejsce, w którem jest przechowywana księga zażaleń.

II.

1. Przy wpłatach i wypłatach strona winna przeliczać otrzymywane pieniądze, gdyż po odejściu od okienka reklamacje uwzględniane nie będą.

2. Przy dokonywaniu wpłat należy we własnym interesie (szybsze załatwianie sprawy) przygotować i wręczyć urzędnikowi pocztowemu należycie wypełnione blankiety nadawcze oraz odliczoną kwotę pieniężną, wraz z kwotą przeznaczoną na opłatę taryfową.

3. Zabrania się palenia tytoniu w poczekalniach, przeznaczonych dla publiczności.

4. Wprowadzanie psów do poczekalni urzędu jest wzbronione.

5. Osoby, które dopuszczają się w urzędzie pocztowym obrazy urzędu lub obrazy funkcjonarjuszów państwowych oraz które zakłócają spokój publiczny, pociągane będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

III.

1. Celem umożliwienia personelowi urzędu, zajętemu w służbie okienkowej, jak najsprawniejszego wywiązywania się z obowiązków, zechce P. T. Publiczność przestrzegać spokoju i porządku w poczekalni.

2. Zwraca się uwagę na konieczność czytelnego adresowania przesyłek pocztowych i telegramów oraz dokładnego wyszczególnienia adresu według wzorów, podanych w wywieszonych ogłoszeniach.

Przy zgłaszaniu rozmowy telefonicznej międzymiastowej należy podawać dokładnie numer stacji telefonicznej lub też nazwisko osoby, z którą chce się rozmawiać, a przy osobach, nie abonujących telefonu, nadto dokładny adres osoby wzywanej.

3. Informacyj, dotyczących służby pocztowej można zasięgnąć w okienku Nr. . . .

4. Opiece P. T. Publiczności powierza się znajdujący się w poczekalni inwentarz biurowy.

Nr. 3325/2/31.

KSIĘGA ZAŻALEŃ

Data	Imię i nazwisko oraz dokładny adres wnoszącego zażalenie	Treść zażalenia oraz własnoręczny podpis wnoszącego zażalenie	Załatwienie zażalenia

UWAGA: stronice księgi zażaleń numerowane.

Wymiana międzynarodowych kuponów na odpowiedź.

Przy sposobności sprawdzania wymienionych kuponów na odpowiedź, stwierdzono, że niektóre urzędy nie przestrzegają obowiązujących przepisów.

Zwraca się zatem uwagę, że za każdy kupon, bez względu na kraj pochodzenia, mają urzędy wydawać znaczki wartości normalnej opłaty za list wagi 20 gr. obrotu zagranicznego (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 10 z r. 1930, str. 167/8).

Ponieważ normalna opłata za listy zagraniczne do wagi 20 gr. została z dniem 1 lipca r. b. ustalona na 60 gr. (Dz. Urz. Nr. 11/1931, poz. 72) należy kupony na odpowiedź wymieniać na znaczki wartości 60 gr.

Nr. 6972/9 z dnia 12 października 1931 r.

Opis falsyfikatów bankowych 500 złotowych typ II.

Falsyfikaty wykonane są na papierze odmiennym w gatunku, lecz zbliżonym do papieru banknotów autentycznych.

Znak wodny, wykonany przez wytłoczenie rysunków w papierze i jest widoczny na stronie odwrotnej bez oglądania banknotu pod światło.

Kolory farb zbliżone do kolorów w banknotach autentycznych.

Portret Kościuszki w medaljonie, w cieniowaniu wykazuje różnice; rysy twarzy mało wyraziste, nieożywione, nie uwydatniają się dość plastycznie.

Ramka strony przedniej, złożona z linji o niejednakowej grubości, u podstawy jest nieregularna (linje zlewają się) w wykonaniu brak precyzji.

Ramka strony odwrotnej jest zamazana, nieprecyzyjna.

Rysunki ornamentacyjne konturów i tła na stronie przedniej i odwrotnej w szczegółach wykonania różnią się od cyfr w autentycznych banknotach.

W falsyfikatach podpisy „Karpiński", „Chamiec", „M. Karpus" są w kolorze szaro-czarnym, w autentycznych zaś banknotach podpisy te są w kolorze intensywnie czarnym.

Napisy w wykonaniu graficznem zbliżone są do autentycznych, jednak kontury liter nie są tak ostre, jak w banknotach autentycznych.

Usterki:

W słowie „PRAWNYM" litera „W" zawiera odmienne cieniowanie prawostronne, podczas gdy pozostałe litery są lewostronnie cieniowane, t. j. pierwsza kreska cienka, ostatnia — gruba (winno być odwrotnie). W słowie „BILETÓW" brak jest kropki nad literą „O".

Falsyfikaty wykonane są udatnie, powielane maszynowo i przedstawiają niebezpieczeństwo znacznego rozpowszechnienia.

Podając do wiadomości powyższy opis falsyfikatu zwraca się uwagę urzędów (agencyj) pocztowych na Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17/VI. 1927 r. ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 34 z r. 1927 poz. 109.

Kurs przeliczania kwot przekazowych do Holandji i Indyj Holenderskich.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3/1931 r.).

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Holandji i Indyj Holenderskich obowiązuje od dnia 16 października 1931 kurs przeliczenia 363 (trzysta sześćdziesiąt trzy) t. j. 100 flor. 363 zł.

Nr. 7140/9, z dnia 14 października 1931 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych do zagranicy.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3/1931 r.).

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów obowiązuje od dnia 20-go października 1931 r. następujący kurs przeliczania:

Austrja 122 t. j. 100 schilingów	= 122 zł.;
Belgja 126 t. j. 100 belgów	= 126 „
Danja 215 t. j. 100 koron duńskich	= 215 „
Finlandji 20 t. j. 100 marek fińskich	= 20 ..
Gdańsk 175 t.j. 100 guldenów gdańsk.	= 175 „
Norwegja 215 t. j. 100 koron norw.	= 215 „
Szwajcarja 176 t.j. 100 frank. szwajc.	= 176 „
Szwecja 217 t. j. 100 koron szw.	= 217 „
Węgry 140 t. j. 100 pengö	= 140 „

Nr. 7278/9 z dnia 19 października 1931 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych do zagranicy.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3/1931 r.).

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów obowiązuje od dnia 24 października 1931 następujący kurs przeliczania:

Danja 200 t. j. 100 koron duńskich	= 200 zł.
Estonja 236 t. j. 100 koron estońskich	= 236 „
Gdańsk 177 t. j. 100 guldenów gdańsk.	= 177 ..
Norwegja 200 t. j. 100 koron norw.	= 200 „
Szwecja 212 t. j. 100 koron szwedz.	= 212 „

Nr. 7347/9 z dnia 22 października 1931 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych do zagranicy.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3/1931 r.).

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów obowiązuje od dnia 9 listopada 1931 r. następujący kurs przeliczana:

Anglja 35 t. j. 1 funt szterlingów	= 35 zł.
Austrja 125 t. j. 100 schilingów	= 125 „
Estonja 237 t. j. 100 koron estońskich	= 237 „
Hiszpanja 81 t. j. 100 pesetów	= 81 „
Łotwa 173 t. j. 100 łatów	= 173 „

Nr. 7711/9 z dnia 6 listopada 1931 r.

Zmiany w spisie instytucyj, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

W spisie instytucyj, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15 z 1929 r.) należy skreślić:

w punkcie 11: Warsztaty Napraw Sprzętu Przeciwgazowego w Zegrzu;

w punkcie 19: Wojskowa Wytwórnia Balonowa w Jabłonnie.

Również należy skreślić z powołanego spisu „Wojskową Wytwórnię Sprzętu Przeciwgazowego w Radomiu", której przyznano prawo ryczałtowania opłat pocztowych zarządzeniem z dnia 17 stycznia 1930 r. Nr. 195/16/V (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 1 z 1930 r.).

Nr. 3613/8 z dnia 22 października 1931 r.

Wstrzymanie w Grecji wysyłania listów wartościowych w obrocie zagranicznym.

Grecki Zarząd pocztowy wstrzymał, aż do odwołania, wysyłanie listów wartościowych ze swego kraju.

Obrót listów wartościowych z Polski do Grecji utrzymuje się nadal.

Nr. 6791/9 z dnia 15 października 1931 r.

Wypełnianie deklaracyj celnych do paczek w obrocie z Turcją.

Zarząd pocztowy turecki stwierdził liczne wypadki nienależytego wypełniania deklaracyj celnych, dołączanych do paczek zagranicznych.

Wobec tego nadawcom paczek do Turcji należy zwracać uwagę, aby w deklaracjach celnych podawali dokładnie: wagę brutto i netto oraz rodzaj i wartość każdego przedmiotu, zawartego w paczce.

Oprócz tego Zarząd turecki wymaga dołączania do paczek faktury oryginalnej oraz, w razie potrzeby, świadectwa pochodzenia. Brak faktury powoduje opóźnienia w doręczaniu paczek adresatom oraz trudności, zarówno dla tureckich władz celnych, jak i dla zainteresowanych stron.

W końcu Zarząd turecki nadmienia, że nadawcy paczek do Turcji mogą przytwierdzać faktury i możliwe świadectwa pochodzenia do adresu pomocniczego, albo też wkładać do paczki. W tym ostatnim wypadku na paczce należy umieszczać uwagę: „fakturę włożono" (facture insérée) lub „faktura i świadectwo pochodzenia włożone" (facture et certificat d'origine insérés).

Nr. 7346/9 z dnia 28 października 1931 r.

Zarządzenia nadawcy na wypadek niedoręczalności paczek.

W myśl postanowień art. 199 ordynacji pocztowej oraz § 3 przepisów o zarządzeniach nadawcy na wypadek niedoręczalności paczek (Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 39 z 1925 r., poz. 95) nadawca paczki winien pod tekstem zarządzenia na paczce i adresie pomocniczym umieścić swój podpis.

Wyjaśnia się, że nie należy odmawiać przyjmowania paczek w obrocie wewnętrznym i zagranicznym, jeżeli nadawca zamiast własnoręcznego podpisu umieści pod tekstem zarządzenia na adresie pomocniczym i paczce odcisk pieczęci firmowej lub naklei odpowiednią karteczkę.

Zarządzenia w ten sposób potwierdzone, urzędy oddawcze mają uważać za ważne.

Nr. 7427/9 z dnia 7 listopada 1931 r.

Potrącanie taryfowej opłaty przekazowej od zainkasowanych kwot zleceniowych.

Stwierdzono, iż niektóre urzędy i agencje pocztowe nie potrącają taryfowej opłaty przekazowej od zainkasowanych kwot zleceniowych, przekazywanych nadawcom zleceń zapomocą blankietów nadawczych P. K. O.

Poleca się urzędom i agencjom pocztowym ściśle przestrzegać postanowienia zawarte w § 316 pkt. 3 ust. 2 ordynacji pocztowej oraz w § 6 pkt. 1 i 2 a. przepisów wykonawczych w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z dnia 10 kwietnia 1931 r. poz. 25).

Winni niestosowania się do tych postanowień, niezależnie od pokrycia strat, będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

Nr. 3836/8 z dnia 30 października 1931 r.

Dostarczanie urzędom p. t. druków radjofonicznych.

Dotychczasowy tryb zaopatrywania urzędów pocztowo-telegraficznych w druki radjofoniczne (okólnik Nr. 4017/X z dnia 5 listopada 1928 r. — Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 27 str. 450) zastępuje się nowym, a mianowicie z dniem 1/XII r. b. bezpośrednie dostarczanie druków radjofonicznych urzędom p. t. — rozpocznie Agencja Radjofoniczna.

Wszystkie zainteresowane urzędy p. t., począwszy od dnia 1/XII b.r., odnośne zapotrzebowania na druki radjofoniczne winny skierowywać bezpośrednio pod adresem Agencji Radjofonicznej Warszawa, ul. Miodowa 3, nie zaś, jak dotychczas do Głównego Składu Materjałów Pocztowych.

W związku z powyższem Dyrekcje P. i T., o ileby posiadały w zapasie druki radjofoniczne (Nr.Nr. 1314 i od 1317 do 1323) winny zwrócić je najpóźniej do dnia 20/XI b. r. wyżej wymienionej Agencji Radjofonicznej. Również Główny Skład Materjałów Pocztowych posiadane druki radjofoniczne winien przesłać Agencji Radjofonicznej najpóźniej do dnia 15/XI b. r.

Jednocześnie nadmienia się, że przepisy co do oszczędnego używania druków, wydawanych nakładem Ministerstwa P. i T., obowiązują również w stosunku do wyżej wymienionych druków radjofonicznych, wydawanych nakładem Sp. Akc. „Polskie Radjo".

Nr. 5585/13/205 z dnia 4 listopada 1931 r.

Kontrolerzy Polskiego Radja.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 września 1927 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 40, poz. 142) podaje się do wiadomości, iż z dniem 28 października 1931 r. zostały wydane legitymacje dla kontrolerów Sp. Akc. „Polskie Radjo", a mianowicie:

za Nr. 44 dla Knoppka Józefa,
za Nr. 45 dla Pogorzelskiego Józefa
i za Nr. 46 dla Żurawskiego Gustawa.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że z dniem 1 października r. b. unieważniono legitymacje kontrolerów Sp. Akc. „Polskie Radjo", wystawione na imię:

Pawełka Józefa za Nr. 20,
Dmytryszyna Dawida za Nr. 23
i Thomasa Marjana za Nr. 43.

Nr. 5587/13/204, z dnia 28 października 1931 r.

Wymiana pieczęci urzędowej do laku i stempla okręgowego w Urzędzie pocztowym Łopuszno.

W nocy z 7 na 8 października b. r. skradziono w Urzędzie pocztowym w Łopusznie mosiężną urzędową pieczęć do laku o średnicy 30 m/m z napisem „Urząd poczt.-tel. — Łopuszno" z numerem rozpoznawczym „1" oraz przekazowy stempel okręgowy Nr. IV/2448.

W miejsce skradzionych przedmiotów przydzielono temu urzędowi nową pieczęć do laku z napisem „Urząd poczt.-tel. Łopuszno" z numerem rozpoznawczym „2" oraz przekazowy stempel okręgowy Nr. IV/2532 z terminem używania go od dnia 10 października 1931 roku.

Podając powyższe do wiadomości, przestrzega się urzędy i agencje pocztowe przed możliwemi nadużyciami.

Nr. 3598/2, z dnia 30 października 1931 r.

Zmiana nazwy ag. poczt. Hoczew k. Liska na „Hoczew k. Leska".

Zmienia się nazwę ag. poczt. Hoczew k. Liska na „Hoczew k. Leska".

Stosownie do tego należy poprawić spisy urzędów i agencyj poczt.-telegr.

Nr. 3488/2 z dnia 22 października 1931 r.

Zmiana nazwy u. p.-t. Posada Olchowska na Sanok 2.

Zmienia się nazwę u. p.-t. Posada Olchowska na Sanok 2.

Nowoustalonej nazwy należy używać w sprawozdaniach i pismach służbowych i stosownie do tego przeprowadzić odpowiednią poprawkę w spisie urzędów i agencyj poczt.-telegr.

Nr. 3351/2, z dnia 12 października 1931 r.

Niewłaściwe kierowanie przesyłek pocztowych adresowanych do Urzędu poczt. Buczkowice.

Zachodzą często wypadki, że przesyłki pocztowe, adresowane do Urzędu poczt. Buczkowice, są mylnie kierowane do miejscowości Buszkowice poczta Przemyśl.

Celem usunięcia tych niedomagań, poleca się urzędom i ambulansom pocztowym, by zwracały baczną uwagę na kierowanie przesyłek do wymienionych miejscowości.

Winnych niewłaściwego kierowania przesyłek mają Dyrekcje karać grzywną.

Nr. 2219/10, z dnia 12 października 1931 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych.

Od dnia 1.XI. b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe ag. poczt. Krężnica Jara z amb. L. K. 457 i K. L. 457 na przystanku kolejowym Krężnica Jara.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe ag. poczt. Krężnica Jara z amb. L. K. 457 na stk. Zemborzyce.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. 2389/10, z dnia 31 października 1931 r.

Rozwój sieci pocztowej w m. wrześniu 1931 r.

Rodzaj zmiany	Urzędy i agencje	N a z w a	Powiat	Data
Uruchomiono	agencje	Pohost Zarzeczny	Pińsk	20/IX
Zwinięto:	agencje	Kamień k. Iwieńca		25/IX

L. 3308/2 z dn. 12 października 1931 r.

Rozwój sieci telegraficznej i telefonicznej we wrześniu i październiku 1931 r.

	Nazwa urzędu lub agencji	Powiat	uruchomiono centrale telef. lub ustawiono aparat Morsa.	Data uruchomienia	Godziny urzędowania
urząd	Nowosielce k. Żurawna	Bóbrka	Centrala telefon.	9/9. 1931 r.	L
	Poryck	Włodzimierz	aparat Morsa	22/9. „	L
ag.	Czernięcin	Krasnystaw	Centrala telefon.	7/10. „	L
	Jodłownik	Limanowa	„ „	8/10. „	L
	Kornicz	Kołomyja	„ „	28/10. „	L
	Krzynowłoga Mała	Przasnysz	„ „	4/9. „	L
	Kutkorz	Złoczów	„ „	—	L
	Osielec	Maków	„ „	15/9. „	L
	Ostrów k. Sokala	Sokal	„ „		L
	Podłużne	Kostopol	„ „	3/10. „	L
	Sławęcin	Sierpc	„ „	28/8. „	L
	Stecowa	Śniatyn	„ „	26/10. „	L
	Wołków k. Lwowa	Lwów	„ „	—	L

Nr. 6570/11 z dnia 5 listopada 1931 r.

Podręcznik języka francuskiego.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało podręcznik języka francuskiego, który w myśl odrębnego zarządzenia, dodatkowo wydać się mającego — będzie obowiązywać na kursach pocztowo-telegraficznych, jakoteż do egzaminów, w których przewidziana jest znajomość języka francuskiego.

Podręcznik o formacie (wielkości) dziennika urzędowego (znormalizowany wzór A 4 —

210 × 297 m/m) obejmuje 421 stron druku, 7 map kolorowych, wzory druków, zawiadomień, wymiany pism w języku francuskim i t. p.

Słownik o formacie 1/4 wielkości podręcznika (znormalizowany wzór A 6 — 105 × 148 m/m) obejmuje 210 stron.

Podręcznik opracował profesor Ludwik Amblard, Dyrektor Szkoły języków (Linguarum Schola) w Warszawie. Tekst polski podręcznika pod względem językowym przejrzał profesor Uniwersytetu Warszawskiego Adam Antoni Kryński.

Ze względu na swoją treść i układ — podręcznik języka francuskiego ma nietylko znaczenie dla kandydatów kursów pocztowo-telegraficznych, lecz i dla tych wszystkich, którzy pragnęliby nauczyć się języka francuskiego, jakoteż i dla tych, którzy znając język francuski, chcieliby przyswoić sobie zwroty, formę pism i t. p. potrzebne w urzędowaniu.

Biorąc pod uwagę cel, jakiemu ma służyć podręcznik i obecne materjalne położenie pracowników pocztowych, ustaliło Ministerstwo Poczt i Telegrafów cenę sprzedażną za podręcznik wraz ze słownikiem na złotych dziesięć (10), które mogą być spłacane w 10 ratach miesięcznych.

Podręcznik można będzie nabywać (zamawiać) w sposób analogiczny jak nabywa się (zamawia) tomy Zbiory przepisów.

Nr. 1104/B.S./IX, z dnia 17 października 1931 r.

WYKAZ

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książ.	Nazwisko i imię
157409	Sikorski Dyonizy
233358	Murek Augustyn
268958	Genzel Adolf
269256	Czepel Teodor
274295	Gelber Juda
278678	Neugebauer Kazimierz
282249	Genzel Adolf
344246	Zakrzewski Kazimierz
345512	Żelechowski Edmund
431066	Koszewska Eufemja
487901	Wyszewska Juljanna
535237	Komberec Jan
535707	Dubrowin Aleksander
561197	Stańczykowski Mieczysław
571249	Szymczyk Mieczysław
604617	Geissler Lucjan
614202	Piwowarczyk Pelagja Aleksandra
631966	Margulies Abraham
632851	Sakowicz Jan
665842	Chilmończyk Michalina
704107	Czarnobaj Stanisław
726717	Okoń Jan
730138	Rozenkranc Uszer
757209	Łukaszewicz Bolesław
757968	Horowitz Arje
768640	Cegielski Woźniak Janusz
816438	Dziubiński Bolesław
818524	Zysk Weronika
845395	Orzechowska Olga
851732	Gelber Juda
924992	Czapnik Abram
926975	Zaidlewicz Jan
935188	Braun Pinkus
970890	Kotnarowski Roman
972166	Kątnik Franciszek
984112	Kirsztein Hersz
9.047-C	Jacuk Aleksander
17.311-C	Kokorzecka Krystyna
27.600-C	Majzner Dawid
30.236-C	Arkin Morduch
45.766-C	Kocur Jan
67.635-C	Kułaj Włodzimierz
70.169-C	Szczech Marjanna
87.500-C	Grzybowska Teresa
241283	Czysta, skradziona w ag. poczt. Nowotaniec
267534	Ludewig Leokadja
288722	Cichowski Eugenjusz
353415	Hukiewicz Lidja
367135	Jezierska Krystyna
377664	Jędrychowski Stefan
411028	Dr. Żuniak Józef Michał
531778	Miller Jerzy Marceli
541116	Ceranowski Józef
554958	Zyndram-Kościałkowski Wiktor
560166	Iskrzyński Eugenjusz
568079	Bieńkowski Witold
586388	Karsiębaum Gitla
632091	Hukiewicz Irena
665117	Szczepanik Stanisław
708322	Dawczyński Bernard
716717	Szczypiorska Irena
739089	Epelsztajn Noech
752322	Cichoń Zbigniew
773238	Proskura Stanisław
816123	Szymkowiakówna Janina
829045	Turkowski Jerzy
851383	Dybkówna Zenobja
894860	Ejzman Naftal
937934	Mandel Mendel
949162	Jüttnerówna Wanda
951986	Koło Przyrodników przy U. S. B. Wilno
995669	Tran Mordka
18.842-C	Baraniecki Józef
34.797-C	Szwif Aleksander
40.187-C	Zylberberg Hirsz Majer
40.325-C	Samburski Josek
63.778-C	Wraga Aniela
68.946-C	Hukiewicz Jerzy
100.299-C	Kampf Leopold
236004	Kossakiewicz Wacław
558629	Wadecki Roman
559195	25 W-wska Drużyna Harcerska
596360	Liwanowski Bernard
619507	Ebersohn Gizela
620522	Filus Apolonja
752047	Gecow Leon
760980	Wrona Juljanna
771337	Ciastuła Czesław
777265	Sierakowska Rozalja
782361	Kwapiszówna Jadwiga
816465	Wigdorowicz Józef
843186	Szpakowska Tamara
864964	Koszelówna Olga
871387	Brym Herszel
883048	Nosal vel Lubelski Lejb
890533	Zakowski Stefan

WYKAZ

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książ.	Nazwisko i imię	Nr. książ.	Nazwisko i imię
913050	Feierbach Fryderyk	59.263-C	Staniewski Zygmunt
945642	Kołodziejczyk Zofja	64.056-C	Rubinsztejnówna Brandla
952162	Piątkowski Henryk	73.975-C	Jacukiewicz Adam
964431	Sadowski Leon	87.625-C	Wesołowski Leon
988746	Stradomski Władysław	124.858-C	Sarnowicz Tadeusz
46.781-C	Krupkowski Aleksander	139.695-C	Bączek Szulim Mojżesz

WYKAZ

odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. książ.	Nazwisko i imię	Nr. książ.	Nazwisko i imię
541810	Bohdanowiczówna Weronika	726182	Carzyńska Zuzanna
757489	Benglerowicz Chaskiel	861155	Hanke Władysława
802852	Baranowski Jan	865410	Szymański Stanisław
836497	Jaworska Stefanja	884687	Szpiro Józef Hersz
910397	Majewski Władysław	53.470-C	Jeż Michał
929393	Birnbaum Matylda	55.621-C	Gontarski Majer Szulim
931306	Byszewska Helena	95.940-C	Kochański Henryk
940521	Tychoński Zenon	112.554-C	Cichosz Stanisław
57.676-C	Misiewicz Konstany	379816	Milczarek Stanisława
77.389-C	Orda Katarzyna	475295	Pilarkówna Zofja
95.138-C	Kamiński Czesław	575653	Rarowska Stanisława
109.058-C	Byszewski Wacław	760990	Majerowicz Chaim Lejb
351719	Berger Ewa	824467	Dorembus Gucia
570166	Rechtman Szulim	35.107-C	Wódkiewicz Feliks
787091	Czarnecki Teodor	47.157-C	Pencina Włodzimierz

LEGITYMACJE I DOKUMENTY UNIEWAŻNIONE.

Unieważnia się następujące dokumenty i legitymacje służbowe:

Wystawiony przez Dyr. P. i T. w Warszawie, dekret przeniesienia w stan spoczynku z dnia 22.IV. b. r. Nr. 9187/I, Jana Zabielskiego, emeryt. kontrolera u. p. Warszawa 1.

Wystawioną przez Dyr. P. i T. we Lwowie legitymację Nr. 819 z dnia 7.II. 1930 r. Wandy Zawiejskiej, emeryt. kontrolera u. p. w Przemyślu.

Wystawione przez Dyr. P. T. w Katowicach legitymacje Nr. 555 z dnia 1.X. b. r. Anny Moroniównej, asystenta u. p. Wodzisław k/Rybnika i nr. 1230 z dnia 9.VII. 1929 r. Notalji Pajchelowej, asystenta u. tel. w Katowicach.

Wystawioną przez Dyr. P. i T. w Lublinie legitymację Nr. 1274 z dnia 11.I. 1926 r. Jana Zagórskiego, b. montera Techn. Zarz. Telegr. i Telef. w Kowlu.

Wystawioną przez Dyr. P. i T. w Wilnie legitymację Nr. 1271 z dnia 10.II. 1927 r. Konstantego Uścinowicza, asystenta u. p. Mołodeczno 1 zwolnionego ze służby z końcem września b. r.

Osoby legitymujące się unieważnionemi dokumentami należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

LEGITYMACJE ODNALEZIONE.

Odnalazła się legitymacja urzędowa Nr. J. 15, z dnia 30.XII. 1930 r. Jana Jawdyka radcy Dyr. P. i T. w Poznaniu, której unieważnienie ogłoszono w N-rze 15 Dz. Urz. M. P. i T.

ODZNACZENIA.

Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dn. 9 listopada 1931 r. na zasadzie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 137) oraz ustawy z dnia 28 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 255) i art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 458) nadał:

KRZYŻ KOMANDORSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Inż. **Kazimierzowi Zajdlerowi,** emer. prezesowi Dyrekcji Poczt i Telegrafów, kierownikowi Biura Studjów Ministerstwa Poczt i Telegrafów, za zasługi na polu pracy zawodowej.

Inż. **Karolowi Arkadjuszowi Żuchowiczowi,** prezesowi Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie, za zasługi na polu pracy zawodowej i społecznej.

KRZYŻ OFICERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Dr. **Kuno Marjanowi Wincentemu Blachierowi,** naczelnikowi wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, za zasługi położone dla rozwoju stosunków pocztowych z zagranicą.

Zygmuntowi Kazimierzowi Kohlmünzerowi, naczelnikowi wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, za zasługi położone przy organizacji służby rachunkowo-kasowej.

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Dr. **Wiktorowi Goduli,** radcy ministerjalnemu, p. o. naczelnika wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, za zasługi na polu organizacji i usprawnienia służby pocztowej.

Stanisławowi Zuchmantowiczowi, radcy ministerjalnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, za zasługi na polu organizacji służby telegraficznej i telefonicznej.

po raz pierwszy

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

za zasługi w służbie państwowej

Kazimierzowi Bagińskiemu, radcy ministerjalnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Anastazemu Wika-Czarnowskiemu, naczelnikowi Urzędu pocztowego w Gdańsku.

Janowi Golli, naczelnikowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Królewskiej Hucie.

Janowi Antoniemu Jurze, radcy ministerjalnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Janowi Sankowskiemu, radcy w Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

za zasługi w służbie państwowej oraz na polu pracy społecznej

Inż. **Mieczysławowi Bączalskiemu,** naczelnikowi Zarządu Technicznego w Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

za zasługi w służbie pocztowo-telegraficznej

Ryszardowi Barteczce, radcy w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Katowicach.

Tadeuszowi Janowi Braiterowi, naczelnikowi wydziału w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.

Ludwikowi Jurczykowi, starszemu okręgowemu inspektorowi pocztowemu w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Władysławowi Kociubińskiemu, radcy ministerjalnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Inż. **Mieczysławowi Wiktorynowi Nowickiemu,** naczelnikowi wydziału w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Michałowi Schneiderowi, radcy ministerjalnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Józefowi Tylińskiemu, naczelnikowi wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Józefowi Wojciechowi Tribie, naczelnikowi wydziału w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Dr. **Michałowi Wdowiakowi,** radcy ministerjalnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Tadeuszowi Wodzińskiemu, naczelnikowi wydziału w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Janowi Ksaweremu Duchowskiemu, radcy ministerjalnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, za zasługi przy organizacji służby radjowej.

Bronisławowi Molińskiemu, naczelnikowi Zarządu Technicznego Telegrafów i Telefonów w Warszawie, za zasługi w służbie państwowej w dziale telegrafów i telefonów.

Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 9 listopada 1931 r. na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 458) nadał:

po raz pierwszy

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

za zasługi na polu pracy społecznej

Kazimierzowi Mateuszowi Irzykowskiemu, naczelnikowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Zakopanem.

Władysławie Habichtównie, starszemu kontrolerowi w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Ludwikowi Jordanowi, kontrolerowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Grajewie.

Tadeuszowi Laskowskiemu, kierownikowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Porozowie.

Gustawowi Raszce, kierownikowi oddziału Urzędu pocztowo-telegraficznego II kl. w Mikołowie.

Teodorowi Tauszowi, starszemu asystentowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Łodzi.

Bronisławowi Włodarskiemu, naczelnikowi Urzędu pocztowego w Korcu.

za wyjątkowo gorliwą i owocną pracę w służbie państwowej:

Władysławowi Błahucie, referendarzowi w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Dr. **Janowi Guzowskiemu,** referendarzowi w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Juljanowi Lipińskiemu, księgowemu w Izbie Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Eugenji Ostrowskiej, księgowemu w Izbie Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Bolesławowi Paprockiemu, kontrolerowi w Urzędzie pocztowo-telegraficznym w Gdańsku.

Aleksandrowi Piance, asesorowi w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Emanuelowi Feliksowi Winniczukowi, asesorowi w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

za wyjątkowo gorliwą i owocną pracę w służbie państwowej i za zasługi na polu pracy społecznej:

Czesławowi Rostowi, kontrolerowi w Urzędzie pocztowym w Gdańsku.

Robertowi Wyrwichowi, naczelnikowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Szopienicach.

za zasługi w służbie telegraficzno-telefonicznej:

Mieczysławowi Grąbczewskiemu, asesorowi w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Józefowi Henzlerowi, emerytowanemu oficjałowi w służbie technicznej Telegrafu i Telefonu w Krakowie.

Władysławowi Jasińskiemu, starszemu kontrolerowi w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Inż. **Witoldowi Kolankowskiemu,** inspektorowi technicznemu w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Stanisławowi Kunatowi, naczelnikowi urzędu II kl. w Urzędzie pocztowym we Włodzimierzu.

Janowi Kazimierzowi Ratzko, naczelnikowi Zarządu Technicznego Telegrafów i Telefonów w Tarnowie.

Stefanowi Jenczykowi-Tołłoczce, starszemu technikowi w Zarządzie Technicznym Telegrafu i Telefonu w Baranowiczach.

Antoniemu Wróblewskiemu, urzędnikowi IX st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.

za skuteczną obronę mienia państwowego przed rabunkiem:

Janowi Nagrobeckiemu, starszemu asystentowi w Urzędzie pocztowym w Wilnie.

Władysławowi Schellerowi, starszemu asystentowi w Urzędzie pocztowym we Lwowie.

Michalinie Tustanowskiej, kierownikowi Urzędu pocztowego we Lwowie.

za zasługi przy organizacji Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu:

Telesforowi Skoczylasowi, referendarzowi w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Poznaniu.

Włodzimierzowi Polańskiemu, urzędnikowi kontraktowemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, za zasługi w dziedzinie rozwoju filatelistyki polskiej i przy zorganizowaniu muzeum pocztowego.

po raz pierwszy

BRONZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

za zasługi na polu pracy społecznej

Józefowi Borkuszowi, starszemu podurzędnikowi Urzędu pocztowego Lwów 2.

Stefanowi Frysztakowi, starszemu podurzędnikowi Urzędu pocztowego Kraków 1.

Wojciechowi Jąderowi, ekspedjentowi w Urzędzie pocztowym Lwów 1.

Józefowi Krausowi, starszemu podurzędnikowi Urzędu pocztowego Lwów 1.

Teodorowi Piechaczkowi, ekspedjentowi w Urzędzie pocztowym w Świętochłowicach.

Andrzejowi Podgórskiemu, podurzędnikowi Urzędu pocztowego Lublin 1.

Marjanowi Leopoldowi Prajsowi, ekspedjentowi Urzędu pocztowego Lwów 1.

Leonowi Szczepańskiemu, ekspedjentowi Urzędu pocztowego Stanisławów 1.

Edwardowi Wilkowskiemu, pocztyljonowi Urzędu pocztowego Warszawa 1.

za wyjątkowo gorliwą pracę w służbie państwowej:

Janowi Ellwardtowi, starszemu pocztyljonowi w Urzędzie pocztowym w Gdańsku.

Mateuszowi Górze, starszemu nadzorcy telegrafu w Rawie Ruskiej.

Michałowi Jeżowi, starszemu podurzędnikowi Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Władysławowi Kalinowskiemu, starszemu poudrzędnikowi w Urzędzie telegraficznym w Warszawie.

Antoniemu Kopczyńskiemu, starszemu podurzędnikowi w Urzędzie telegraficznym w Warszawie.

Franciszkowi Makulskiemu, ekspedejntowi w Urzędzie pocztowym w Gdańsku.

Józefowi Margalskiemu, ekspedjentowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Rybnie powiatu lubawskiego.

Wawrzyńcowi Owczarkowi, emerytowanemu starszemu podurzędnikowi pocztowemu w Bydgoszczy.

Stanisławowi Pallandrowi, ekspedjentowi Urzędu pocztowego Łódź 1.

Romanowi Pierzakowi, starszemu woźnemu w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Janowi Płużyczce, starszemu podurzędnikowi w Urzędzie pocztowym Warszawa 1.

Ignacemu Połomowi, starszemu pocztyljonowi Urzędu pocztowego w Gdańsku.

Aleksandrowi Rackiemu, starszemu pocztyljonowi w Urzędzie pocztowym w Gdańsku.

Franciszkowi Rąpcy, starszemu pocztyljonowi Urzędu pocztowego w Gdańsku.

Józefowi Rzepce, ekspedjentowi Urzędu pocztowego w Gdańsku.

Józefowi Rzewuskiemu, nadzorcy w Zarządzie Technicznym telegrafów i telefonów w Siedlcach.

Adolfowi Smolińskiemu, ekspedjentowi w Urzędzie pocztowo-telegraficznym Warszawa 2.

Jakóbowi Szperkiewiczowi, woźnemu w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Ś. p. **Aleksandrowi Wołczkowi,** b. nadzorcy w Zarządzie Technicznym telegrafów i telefonów w Wołkowysku.

Norbertowi Zienteckiemu, starszemu woźnemu w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

za zasługi na polu pracy narodowej:

Juljuszowi Cichoniowi, ekspedjentowi pocztowemu w Pszczynie.

Franciszkowi Koszyckiemu, robotnikowi telegrafu w Poznaniu.

Józefowi Stolfikowi, ekspedjentowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Tarnowskich Górach.

za wyjątkowo gorliwą pracę w służbie państwowej i za zasługi na polu pracy społecznej:

Janowi Biandze, robotnikowi w polskim Urzędzie pocztowym w Gdańsku.

Karolowi Buschce, podurzędnikowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Królewskiej Hucie.

Stanisławowi Dobrowolskiemu, ekspedjentowi pocztowemu w Skarżysku.

Stefanowi Gałkowskiemu, ekspedjentowi Urzędu pocztowego w Kowlu.

Adamowi Kulaszy, ekspedjentowi Urzędu pocztowego w Chełmie Lubelskim.

Józefowi Strzeleckiemu, ekspedjentowi Urzędu pocztowego w Gdańsku.

Janowi Szarafinowi, starszemu podurzędnikowi Urzędu pocztowego w Zblewie.

Filipowi Szczepańskiemu, starszemu podurzędnikowi Urzędu pocztowego w Radomiu.

za zasługi w służbie pocztowo-telegraficznej:

Pawłowi Franciszkowi Basendowskiemu, starszemu nadzorcy Urzędu pocztowego w Wejherowie.

Wincentemu Hurynowiczowi, ekspedjentowi Urzędu pocztowego w Wielkich Solecznikach.

Henrykowi Michalikowi, starszemu nadzorcy Urzędu telegraficznego w Krakowie.

Stefanowi Morawskiemu, ekspedjentowi Urzędu pocztowego w Wilnie.

za skuteczną obronę mienia państwowego przed rabunkiem:

Augustowi Bielińskiemu, ekspedjentowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Niekiszowcu województwa śląskiego.

Janowi Łukaszewiczowi, starszemu pocztyljonowi Urzędu pocztowo-telegraficznego w Poznaniu.

Ś. p. **Franciszkowi Pondo,** starszemu pocztyljonowi Urzędu pocztowego w Mielcu województwa krakowskiego.

Albinowi Tomczykowi, nadzorcy Zarządu Technicznego telegrafów i telefonów w Wilnie.

RUCH SŁUŻBOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Eryk Budzyński, pracownik kontraktowy p. o. Naczelnika Wydziału, mianowany Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. (Dekret Min P. i T. Nr. 8525/I z dn. 29.X. 31 r.).

Aleksy Stanisław Konwerski, asesor w VI st. sł. został na własną prośbę przeniesiony z końcem października 1931 r. w stan spoczynku.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Oswald Tscheu, kierownik Oddziału urzędu I klasy w VI st. sł. w urzędzie telegraficznym w Warszawie przeniesiony został z końcem grudnia b. r. w stan spoczynku. (Dekret M. P. i T. Nr. 8312/I z dn. 27/X 1931 r.).

Jan Franckunas, Roman Janicki, Lucjan Kluczyński, Jan Michałowski i Karol Reichelt, starsi kontrolerzy w VII st. sł. w urzędzie pocztowym Warszawa 1, zostali mianowani kierownikami oddziałów urzędu I klasy w dotychczasowem miejscu i stopniu służbowym.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Inż. *Edward Müller,* radca VI st. sł., został mianowany naczelnikiem wydziału w dotychczasowem miejscu i stopniu służbowym.

Dr. *Jan Michoń,* referendarz w VII st. sł. przeniesiony do Dyrekcji Poczt i Telegrafów Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym. (Dekret Min. P. i T. z dn. 14/X 1931 r. Nr. 8012).

Wiktor Groch, Kierownik Oddziału urzędu I klasy w Krakowie został przeniesiony z urzędu w stan spoczynku z końcem listopada 1931 r.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Karol Przetocki, asesor w VII st. sł. został mianowany st. kontrolerem w u. p. Lwów 1 w dotychczasowym stopniu służbowym.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Franciszek Ponschke, Radca w VI st. sł. przeniesiony został na własną prośbę w stan spoczynku z końcem listopada b. r. (Dekret M. P. i T. Nr. 8283/I z dn. 22/X 1931 r.).

Andrzej Tretkowski, Naczelnik urzędu w Wejherowie, został na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku z końcem października 1931 r. (Dekret Min. P. i T. Nr. 8164/I z dn. 20/X 1931 r.).

KONKURSY.

Dyr. P. i T. w Warszawie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska naczelników urzędów p. t.; III kl. w Ciechocinku oraz IV kl. w Błoniach i Zagórowie.

Przy urzędach są mieszkania służbowe dla naczelników u. p. t.

Dyr. P. i T. w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs;

na stanowisko naczelników urzędów p. t. III kl. w Jędrzejowie, IV kl. w Kocmyrzowie i Pilznie;

na stanowiska kierowników urzędów p. t. V kl. w Lipnicy Murowanej i Skale pod Ojcowem,

na obsadę agencyj pocztowo-telegraficznych I-go stopnia w Bukowinie, Gołczy, Ogrodzieńcu i Ropie,

na obsadę agencyj pocztowych I-go stopnia w Niedźwiedziu, Słupi Nowej i Tarnowcu.

Przy urzędach w Jędrzejowie, Lipnicy Murowanej i agencji w Niedźwiedziu są mieszkania służbowe dla naczelników (kierowników) urzędów (agencyj) p. t.

Dyr. P. i T. we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska: naczelnika urzędu p.-t. IV kl. w Schodnicy, oraz kierowników urzędów p.-t. V kl. w Chołojowie i Jaremczu.

Dyr. P. i T. w Katowicach ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko kierownika urzędu p.-t. V kl. w Bystrej na Śląsku.

Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla kierownika urzędu.

Dyr. P. i T. w Poznaniu ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko naczelnika urzędu p.-t. II kl. Kościan.

Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika urzędu.

Dyr. P. i T. w Lublinie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska kierowników urzędów p.-t. V kl. w Kupiczowie, Równem Woł. 2 i Stepaniu.

Dyr. P. i T. w Bydgoszczy ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko naczelnika urzędu p.-t. II kl. w Wejherowie.

Przy urzędzie zapewnione mieszkanie służbowe dla naczelnika urzędu.

Wskazówki co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy".

Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

SPROSTOWANIE.

Zauważono następujące omyłki drukarskie: w wykazie odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O. zamieszczonym w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 16 z 1931 r. str. 409, zamiast 83200 Schirle Emilja ma być 832.000 Schirle Emilja; w spisie rzeczy, zamieszczonym w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1931 r. str. 425 pod poz. 129, zamiast „w administracyjnej służbie" ma być „w administracyjno-rachunkowej służbie". Cały tytuł winien brzmieć — Instrukcja o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska II kategorji w administracyjno - rachunkowej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Do niniejszego Dziennika Urzędowego M. P. i T. dołącza się: 7. „Sprostowanie zagranicznej Taryfy paczkowej".

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 45.

PRENUMERATA NA ROK 1931 WYNOSI:

roczna 12 zł	półroczna 6 zł	kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR. 15, TABELARYCZNE GR. 30

ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 57604. **Cena 1 zł**

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Otton [illegible], kierownik Oddziału urzędu I klasy w VII st. sł. w urzędzie telegraficznym w Warszawie, przeniesiony został z końcem [illegible] w stan spoczynku (Dekret M. P. i T. Nr. 8322/I z dn. 27/X 1931 r.).

Jan Franckunas, Roman Janicki, [illegible] Kluczyński, Jan Michałowski i Karol Reichelt, starsi kontrolerzy w VII st. sł. w urzędzie pocztowym Warszawa 1, zostali mianowani kierownikami oddziałów urzędu I klasy w dotychczasowem miejscu i stopniu służbowym.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Inż. *Edward Müller*, radca VI st. sł., został mianowany naczelnikiem wydziału w dotychczasowem miejscu i stopniu służbowym.

Dr. *Jan Michon*, referendarz w VII st. sł. przeniesiony do Dyrekcji Poczt i Telegrafów Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym. (Dekret Min. P. i T. z dn. 14/X 1931 r.).

Wiktor Groch, Kierownik Oddziału urzędu I klasy w Krakowie został przeniesiony z urzędu w stan spoczynku z końcem listopada 1931 r.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Karol Przełocki, asesor w VII st. sł. został mianowany st. kontrolerem w u. p. Lwów 1 w dotychczasowym stopniu służbowym.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

Franciszek Penschke, Radca w VI st. sł. przeniesiony został na własną prośbę w stan spoczynku z końcem listopada b. r. (Dekret M. P. i T. Nr. 8283/I z dn. 22/X 1931 r.).

Andrzej Tretkowski, Naczelnik urzędu w Wejherowie, został na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku z końcem października 1931 r. (Dekret Min. P. i T. Nr. 8164/I z dn. 20/X 1931 r.).

Dyr. P. i T. w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs:

na stanowisko naczelników urzędów p.-t. III kl. w Jędrzejowie, IV kl. w Koczmyrzowie i [illegible];

[illegible] V kl. w [illegible] i Skale pod Ojcowem,

na obsadę agencyj pocztowo-telegraficznych I-go stopnia w Bukowinie, Gołczy, Ogrodzieńcu i Ropie,

na obsadę agencyj pocztowych I-go stopnia w Niedźwiedziu, Słupi Nowej i Tarnowcu.

Przy urzędach w Jędrzejowie, Lipnicy Murowanej i agencji w Niedźwiedziu są mieszkania służbowe dla naczelników (kierowników) urzędów (agencyj) p. t.

Dyr. P. i T. we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska: naczelnika urzędu p.-t. IV kl. w Schodnicy, oraz kierowników urzędów [illegible]

Dyr. P. i T. w Katowicach ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko kierownika urzędu p.-t. V kl. w Bystrej na Śląsku.

Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla kierownika urzędu.

Dyr. P. i T. w Poznaniu ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko naczelnika urzędu p.-t. II kl. Kościan.

Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika urzędu.

Dyr. P. i T. w Lublinie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska kierowników urzędów p.-t. V kl. w Kupiczowie, Równem Wol. 2 i Stepaniu.

Dyr. P. i T. w Bydgoszczy ogłasza niniejszem konkurs na stanowisko naczelnika urzędu p.-t. II kl. w Wejherowie.

Przy urzędzie zapewnione mieszkanie służbowe dla naczelnika urzędu.

Wskazówki co do konkursów podane są w [illegible] 1928 r. w rubryce K[illegible]

Dyr. P. i T. w Warszawie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska naczelników [illegible] p.-t. [illegible] szach i Zagórowie.

Przy urzędach są mieszk[illegible]

Termin do składania podań na wszystkie ogłoszone stanowiska [illegible] dnie.

Nalepki do str. 54. Tunis.

1 kg	5 kg	10 kg	15 kg	20 kg
			*)	*)
2.35	3.95	7.15	10.80	14.30
2.65	4.25	7.85	—	—
1 kg	3 kg	5 kg	10 kg.	

Nalepka do str. 54. Turcja.

3. Bittlis, Diyarbekir, Ghazi-Ayintap, Kilis, Maraş, Siverek, Urfa i Van	1.	Rumunja (Constanza)	3.80	—	5.20	8.00	3 f.
	2.	Czechosłow. Węgry, S. H. S.	4.50	—	6.00	9.55	3 f.
	3.	Czechosłow. Austrja, Włochy	4.60	—	6.10	9.70	2 f.

Nalepka do str. 45. Persja.

g) Miejscowości, do których należy kierować paczki przez Kasr Chirin i Mohammerah	Czehosłowacja, Austrja, Włochy, okręty, Syrja, linja samochodowa	5.20	—	10.20	20.20	3 f.
h) Miejscowości, do których należy kierować paczki przez Bender Abbas, Bouchir i Djask	Damaszek — Bagdad	5.45	—	10.60	22.25	3 f.

7. Sprostowanie zagranicznej taryfy paczkowej.

Str. 15. Algier, nakleić dołączoną nalepkę;
19. Brazylja, kol. 2. 2. droga, umieścić „*)", kol. 8, wpisać uwagę: *) Przesyłanie paczek drogą przez Gdynię chwilowo wstrzymane".
16. Argentyna, lit. a) i b) kol. 2, droga 3. umieścić „*)", kol. 8, wpisać uwagę: „*) Przesyłanie paczek drogą przez Gdynię chwilowo wstrzymane";
21. Cypr, 1. droga, kol. 3 i 5, zmienić 4.45 i 6.05 na 3.50 i 4.90, kol. 6. wpisać 9.00;
23. Egipt, lit. a) 1. droga, kol. 6, wpisač 7.05; 3. droga, kol. 6. wpisać 9.05;
30. Honduras brytyjski, po Honduras (Republika) nakleić dołączoną nalepkę;
34. Kamerun, kol. 8. w uwadze końcowej po „Victoria" wpisać „i Buea";
36. Kongo belgijskie, kol. 3 — 6, zmienić 2.75, 4.95, 8.75, 13.05 i 17.55 na 2.55, 4.35, 7.75, 11.65 i 15.40;
40. Marok, I. Urzędy marokańskie, 2. Marok wschodni lit. a) i b), Oudja i Inne miejscowości, nakleić dołączoną nalepkę;
41. Mozambik, kol. 3 i 5, zmienić 2.75 i 4.75 na 2.55 i 4.45;
42. Norwegja, kol. 2 — 6, nakleić dołączoną nalepkę;
44. Palestyna, b) Strefa zajordańska, kol. 3 — 6, nakleić dołączoną nalepkę;
45. Persja lit. g) i h), kol. 1 — 7, nakleić dołączoną nalepkę;
48. San Domingo, kol. 3 — 6, nakleić dołączoną nalepkę;
54. Tunis, kol. 3 — 6, nakleić dołączoną nalepkę, kol. 8, wpisać: *) Paczki 15 i 20 kg. tylko do Bizerte, Gabès, Sfax, Sousse i Tunisu (miasto);
54. Turcja, kol. 1 -- 7, nakleić dołączoną nalepkę;
81. poz. 21, zamiast Przemyśl 1, wpisać Lwów 2.

Nr. 6757/9 z dnia 16 listopada 1931 r.

Nalepka do str. 15. Alger.

1 kg	5 kg	10 kg	15 kg	20 kg
1.65	2.95	5.20	8.00	10.45
2.25	3.75	6.80	10.40	13.75
1 kg	3 kg	5 kg	10 kg	

Nalepka do str. 40. Marok.

1 kg	5 kg	10 kg	15 kg	20 kg
2.30	3.95	6.95	10.60	13.95
3.05	4.70	7.70	11.85	15.70
1 kg	3 kg	5 kg	10 kg	

Nalepka do str. 44. Palestyna.

1 kg	3 kg	5 kg	10 kg
2.55	4.35	4.70	8.05
3.55	—	5.15	—
3.35	5.35	5.70	10.05
4.40	6.50	7.80	14.65

Nalepka do str. 30. Honduras brytyjski.

		1 kg	3 kg	5 kg	10kg		
Honduras brytyjski	Gdańsk Anglja	3.10	5.20	6.80	12.60	1 f, a	Dł. 125, Ob. 54, Wr. 1000

Nalepka do str. 42. Norwegja.

	1 kg	5 kg	10 kg	15 kg	20 kg	
1. Niemcy (Hamburg)	2.20	3.95	6.75	11.30	15.30	1 f, a, n
2. Niemcy, Danja (Frederikshawn)	2.40	4.30	7.45	12.30	16.80	1. f, a, n
3. Gdańsk (tylko na żądanie nadawcy)	1.90	3.45	5.60	9.60	13.10	1 f, a, n

Nalepka do str. 48. San Domingo.

	1 kg	5 kg	10 kg	15 kg	20 kg	
Niemcy (Hamburg)	2.60	4.30	7.55	11.30	—	4 f, n

7. Sprostowanie zagranicznej taryfy paczkowej.

Str. 15. Algier, naklejć dołączoną nalepkę;

19. Brazylja, kol. 2, 2. droga, umieścić „¹)", kol. 8, wpisać uwagę: „¹) Przesyłanie paczek drogą przez Gdynię chwilowo wstrzymane".

16. Argentyna, lit. a) i b) kol. 2, droga 3, umieścić „¹)", kol. 8, wpisać uwagę „¹) Przesyłanie paczek drogą przez Gdynię chwilowo wstrzymane".

21. Cypr, 1. droga, kol. 3 i 5, zmienić 4.45 i 6.05 na 3.50 i 4.90, kol. 6 wpisać 9.00;

23. Egipt, lit. a) 1. droga, kol. 6, wpisać 7.05; 3. droga, kol. 6, wpisać 9.05;

30. Honduras brytyjski, po Honduras (Republika) naklejć dołączoną nalepkę;

34. Kamerun, kol. 8, w uwadze końcowej po „Victoria" wpisać „i Buea";

36. Kongo belgijskie, kol. 3—6, zmienić 2.75, 4.95, 8.75, 13.05 i 17.55 na 2.55, 4.35, 7.75, 11.65 i 15.40;

40. Marok, I. Urzędy marokańskie, 2. Marok wschodni lit. a) i b), Oudja i inne miejscowości, naklejć dołączoną nalepkę;

41. Mozambik, kol. 3 i 5, zmienić 2.75 i 4.75 na 2.55 i 4.45;

42. Norwegja, kol. 2 — 6, naklejć dołączoną nalepkę;

44. Palestyna, b) Strefa zajordańska, kol. 3 — 6, naklejć dołączoną nalepkę;

45. Persja lit. g) i h), kol. 1 — 7, naklejć dołączoną nalepkę;

48. San Domingo, kol. 3 — 6, naklejć dołączoną nalepkę;

54. Tunis, kol. 3 — 6, naklejć dołączoną nalepkę, kol. 8, wpisać: „¹) Paczki 15 i 20 kg tylko do Bizerte, Gabès, Sfax, Sousse i Tunisu (miasto)";

54. Turcja, kol. 1 — 7, naklejć dołączoną nalepkę;

81. poz. 21, zamiast „Przemyśl 1" wpisać „Lwów 2".

Nr. 6757/9 z dnia 16 listopada 1934 r.

Nalepka do str. 15. Algier.

Nalepka do str. 40. Marok.

Nalepka do str. 44. Palestyna.

Nalepka do str. 30. Honduras brytyjski.

Nalepka do str. 42. Norwegja.

Nalepka do str. 48. San Domingo.